

સત્ય વદ

॥ ઊં શ્રી સચિદાનંદ માધવાનંદ સદગુરુભ્યો નમઃ ॥

ધર્મ ચર

॥ લેણ રહેણ ॥

પરમ પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રોત્રિય બ્રહ્મનિષ્ઠ શ્રીમત્પરમહંસ પરિવાજકાચાર્ય શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેશ્વર
સ્વામીશ્રી અખંડાનંદ સાગરજી મહારાજ વેદાન્તાચાર્ય

વર્ષ ૩૮ સંવત ૨૦૭૩ આસો, ઓક્ટોબર - ૨૦૧૭ અંક - ૧૦

તા. ૧૩-૬-૧૭ થી તા. ૨૮-૬-૧૭ સુધી ચાણોડ દ્યામાં પ.પુ. શ્રી ૧૦૦૮ મહિમંડલેશ્વર સ્થાની શ્રી જગડીશ્વરાનંદ સાગરસાંગે મટારાજ દેવાંતાચાર્યકૃતી તેમજ સંતો અફક્તો આથે કરેતા શ્રી ગડ્ઢગીતાનો પાઠ

સંપર્ક : ગોરઘનભાઈ - મો. ૯૮૯૯૮૩ ૨૨૬૫૦

વેદ રહસ્ય

સંચાપક : પ. પૂ. શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેખ્વર સ્વામી
શ્રી અખંડાનંદ સાગરજી મહારાજ વેદાન્તાચાર્ય
વર્ષ: ૩૬ / ઓક્ટોબર-૨૦૧૭ / અંક-૧૦

અનુક્રમણિકા

- ૪ કઠોપનિષદ્ધ
કૃષ્ણ શ્રુ. સવાણી (નવા નાવડા)
- ૫ વેદાંતની દિશાએ હનુમાન
પ.પૂ. સ્વામીજી બલાનંદસાગરજી
- ૬ શ્રીમદ્ભાગવતું અમૃત બિંદુ
- ૭ સ્વાત્માવિક કર્મો
ભગવાનદાસ
- ૯૩ શબ્દોની કિમત
દિનેશ અન. લાઠિયા
- ૯૪ પ્રેમ અને પ્રભુ એક જ છે.
ગોરધનભાઈ જે. ગાનાણી
- ૯૫ ધર્મનું લક્ષ્ણા - દમન
સોલિયા વનિતા અન.
- ૯૬ સત્સંગ સમાચાર
પદ્યાત્રા
- ૯૭ સત્સંગ સમાચાર
ભાગવત રાતાં
- ૨૦ સત્સંગ સમાચાર
સંકલિત
- ૨૦ કિર્તન
શીલાનેન મુખાણી
- ૨૧ સત્સંગ સમાચાર
સંકલિત
- ૨૨ સત્સંગ સમાચાર
સંકલિત

વેદ રહસ્ય ગ્રાહક સભ્યોને ખાસ સૂચના

- (૧) સરનામામાં ફેરફાર કરવા માટે ગ્રાહક નંબર અને ક્રમ નંબર ખાસ લખવો. સુંદર અને સ્વચ્છ અક્ષરોમાં જૂનું-નવું બંને સરનામાં લખવા તથા મોબાઇલ નંબર લખવો.
- (૨) લેખ સંપૂર્ણ આધ્યાત્મને અનુરૂપ હોવા જોઈએ. લેખ એક જ સાઈડમાં આગળ હાંસિયાની જગ્યા છોડીને જ સારા અક્ષરે લખી મોકલાવો. પાછળની સાઈડમાં લખવું નહિ. લેખો આધ્યાત્મને અનુરૂપ નહિ હોય અથવા કોઈપણ પુસ્તકના ઉતારા હશે અને તે લેખો પ્રગટ કરવા જેવા નહિ લાગે તો તંત્રીશ્રી તે લેખો કેન્સલ કરી શકશે અને કેન્સલ કરેલા લેખો લેખકને પરત મોકલવામાં આવશે નહિ.
- (૩) જે ગ્રાહક સભ્ય સ્વર્ગવાસ થયા હોય તેનું લવાજમ પુરું થયું ગણાય છે. માટે તેના ફુંભીજનોએ વેદરહસ્ય કાર્યાલયમાં જાણ કરી નવા સભ્ય બની જવું ખાસ પૂજ્ય ગુરુજીની આજ્ઞા છે.
- (૪) વાર્ષિક લવાજમ જાન્યુઆરી થી ડિસેમ્બર સુધીનું જ ગણાય છે.

: માધવ પીઠાધીપતિ :
“પ.પૂ. મહામંડલેખ્વર સ્વામી
શ્રી જગદીશાનંદ સાગરજી
મહારાજ વેદાન્તાચાર્ય”

: મુદ્રણ સ્થાન :
પાર્થ પ્રિન્ટ પોર્ટિન્ટ,
૧, બેઝમેન્ટ, શ્રીજી આવાસ,
માનગઢ ચોક,
વરાણ્ણા, સુરત-૩૮૫ ૦૦૬.

: પ્રકાશક (Publisher) :
શ્રી લક્ષ્મણભાઈ જેરામભાઈ સોનાણી

: સંપાદક (Editor) :
શ્રી દેવરાજભાઈ વાલજીભાઈ વધાસિયા

: મુદ્રક :
શ્રી સચ્ચિદાનંદ સેવક મંડળ વતી
શ્રી ઈશ્વરભાઈ ધનજીભાઈ ગોળકીયા

વેદ રહસ્ય

વેદ રહસ્ય મહિનાની પાંચમી તારીખે પ્રગટ થતું તૈયાર જૂનું સંસ્કાર અને ધર્મભાવના જાગૃત કરનારું સંપ્રદાયનું એકમાત્ર માસિક છે.
વેદ રહસ્ય માસિક લવાજમના દર નીચે મુજબ રહેશે.

લવાજમ, લેખો તેમજ સરનામા

ફેરફાર માટે પત્રવ્યવહાર :
મુખ્ય કાર્યાલય

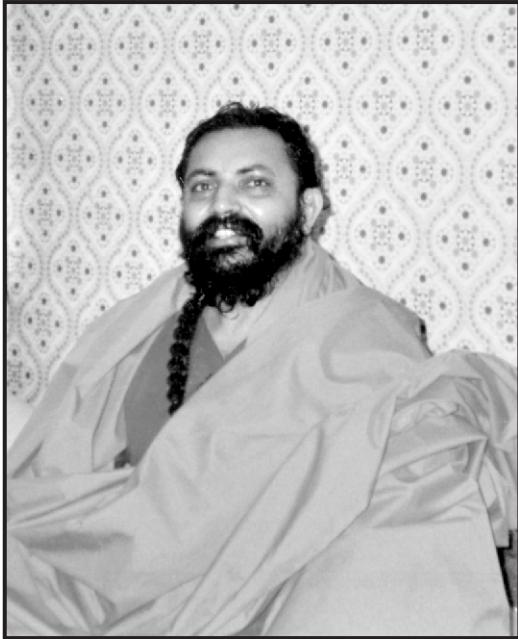
શ્રી સચ્ચિદાનંદ સેવક મંડળ

“વેદ રહસ્ય કાર્યાલય”

શ્રી માધવાનંદ આશ્રમ,
ઉદ્યનગર-૧,
કાતારગામ રોડ, સુરત-૩૮૫ ૦૦૪.
ફોન નં.:-(૦૨૬૧) ૨૫૩૪૯૧૦

	દેશમાં	વિદેશમાં
સંરક્ષક	૮૦૦૦	-
સહાયક	૩૦૦૦	-
આજીવન	૧૫૦૦	૧૨૦૦૦
વાર્ષિક	૨૦૦	૩૦૦૦

પરમ પૂજય શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેશ્વર સ્વામીશ્રી અખંડાનંદ સાગરજી મહારાજ વેદાન્તાચાર્ય દ્વારા
મહાકુંભપર્વ-નાસિક-૧૯૬૯ માં ચાતુર્માસ દરમ્યાન કરેલ પ્રવચનામૃત

(ગતાંકથી ચાલુ)

‘ગચ્છતીતિ હંસ’ જે સર્વની અંદર રહેલું તત્ત્વ છે. એ હંસ તત્ત્વ રહે એટલે પરમાત્મા સર્વની અંદર રહેલા છે. પછી ‘શુચિષ્ટત’ એ પવિત્ર છે. બધા પવિત્રની અંદર રહેલું હોવાથી પવિત્ર સત્ત છે. અને ‘વસુ’ છે એટલે બધાની અંદર વાસ કરે એટલા માટે વસુ છે. ‘અન્તરિક્ષ’ માં (આકાશમાં વાયુ રૂપમાં) વ્યાપી રહેલું અન્તરિક્ષ સત્ત છે. ‘હોતા’ છે એટલે અનિન્દ્રાપે છે. ‘વેદિષ્ટ’ એટલે વેદિષ્ટપે પૃથ્વી રૂપે પણ એ રહેલું છે. અતિથિ રૂપે બધામાં છે. ‘દુરોણસત’ સર્વની અંદર કળશ વગેરેની અંદર સ્થિર રહેલું છે ‘નૃષ્ટ’ એટલે બધા મનુષોની અંદર છે. એટલા માટે ‘નૃષ્ટ’ છે. બધા મનુષોની અંદર પણ સત્ત રૂપે રહેલું છે. અને ‘વરસત’ એટલે દેવોની અંદર પણ સત્ત રૂપે રહેલું છે. ‘નૃષ્ટ વરસત ઋતસત’ સત્યમાં પણ રહેલું છે. યજ્ઞમાં પણ રહેલું છે. ‘બ્યોમસત’ એટલે આકાશમાં પણ રહેલું છે. અને પાણીની અંદર પણ જે

રહેલું છે એટલે અબજા. ‘ગોજા’ એટલે પૃથ્વીની અંદર પણ રહેલું છે. ‘ऋતજા’ એટલે સત્યની અંદર રહેલું છે. ‘અદ્રિજા’ એટલે પહાડોની અંદર પણ રહેલું છે. નરસિંહ મહેતાનું તમે સાંભળ્યું છે ને-
પવન તું પાણી તું ભૂમિ તું ભૂધરા,

વૃક્ષ થઈ કુલી રહ્યો આકાશે.

એમ પરમાત્મા સર્વમાં છે. એમ કહેવાનો આ મંત્રનો મુજબ અતિપ્રાય છે. ‘પરમાત્મા એક શરીરમાં છે’ એમ નો સમજવું સર્વ શરીરોની અંદર, જડ હોય, ચેતન હોય, સ્થાવર-જંગમ બધાની અંદર ઓત પ્રોત વ્યાપી રહેલું છે.

પશુ પક્ષી નર ને નાર, છે બહુ નામી રે,
એવો આધ પુરુષ અપાર, અંતરચામી રે.

(સ્વામી પ્રીતમદાસ)

તો જાડમાં, પહાડમાં સર્વમાં એક પરમાત્મા છે એવી દ્રઢ ભાવના કરવી.

જલે વિષ્ણુ સ્થલે વિષ્ણુ વિષ્ણુ વિષ્ણુ પર્વત મસ્તકે,
જવાલા માલા કૂલે વિષ્ણુ સર્વ વિષ્ણુ મય જગત.

અર્ધ પ્રાણુન્નયત્વપાનનું પ્રત્યગસ્યતિ ।

મધ્યે વામનમાસીનાં વિશ્વે દેવા ઉપાસતે ॥ ૩ ॥

॥ ૨-૨-૩ ॥

કે જે ચૈતન્ય તત્ત્વથી પ્રાણ ઉપર ખેચાય છે. અપાન નીચે જાય છે. મધ્યે વામના બધાની અંદર સ્થિર રહેલો ભમરી/વમણી. જે ગ્રહણ કરવાને વરણ કરવાને યોગ્ય તત્ત્વ જે છે જેને બધા દેવો એની ઉપાસના, એની નજીકમાં રહેલા છે. જેના વડે બધા દેવો જાણે છે. એ પરમાત્માની તમામ ઉપાસના કરે છે બધાની અંદર રહેલું ઘટઘટમાં રહેલું એ તત્ત્વ છે.

દેહસ્થ આત્મા હી જીવન હૈ

કિં ચ

અસ્ય વિસ્તારસમાનસ્ય શરીરસ્થસ્ય દેહિનः ।

દેહાદ્ધિ મુચ્યમાનસ્ય કિમત્ર પરિશિષ્ટતે ॥

એતદૌ તત્ ॥ ॥ ૨-૨-૪ ॥

અને જે નીકળી જવાથી શરીર મડું થઈ જાય

છે. જેનાથી શરીરમાં કાંઈ રહેતું નથી. જેમ જીવ નીકળી જાયને પદ્ધિ શરીર શું થઈ જાય ? મહંગું પડી ... એટલે કહે છે કે

અસ્ય વિસ્ત્રંસમાનસ્ય શરીરસ્થસ્ય દેહિનઃ ।

દેહાદ્વિમુચ્યમાનસ્ય કિમત્ર પરિશિષ્યતે ॥

તો દેહ જ્યારે જુદો પડી જાય મહંગું થઈ જાય પદ્ધિ જે તત્ત્વ રહે છે એ શેષ તત્ત્વ છે. એ આત્મ તત્ત્વ છે. એ સર્વની અંદર રમી રહેલું છે.

ન પ્રાગેન નાપાનેન મર્યો જીવતિ કશ્ચન ।

ઇતરેણ તુ જીવન્તિ યસ્મિન્નેતાવૃપાશ્રિતૌ ॥ ૫ ॥

॥ ૨-૨-૫ ॥

પ્રાણ-અપાનથી કોઈ જીવનું નથી. જેનાથી આ જીવ છે એ આત્મતત્ત્વ છે અને એ જ આત્મ તત્ત્વને ‘હું સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ હું’ એમ જાણીને માનવ મુક્ત થઈ જાય છે.

મરણોત્તર કાલમે જીવકી ગતિ
હન્ત ત ઇદં પ્રવક્ષ્યામિ ગુહ્યં બ્રહ્મ સનાતનમ् ।
યથા ચ મરણ પ્રાપ્ય આત્મા ભવતિ ગૌતમ ॥ ૬ ॥

॥ ૨-૨-૬ ॥

યમરાજ નચિકેતાને કહે છે કે હું તને ગુહ્ય બ્રહ્મ સનાતન વાત બતાવું છું.

યથા ચ મરણ પ્રાપ્ય આત્મા ભવતિ ગૌતમ ।
તો બે ભાગ બતાવે એક તો મુક્ત થયેલા
પુરુષોનો ભાગ બતાવી દીધો. હવે, જે લોકો મુક્ત નથી
થતા એની શી ગતિ થાય અનું વર્ણન કરે છે. મુક્ત
થાય એ તો મુક્ત જ છે. એને કાંઈ આવવા-જવાનું...
પણ જે લોકો નથી મુક્ત થતા, નથી આવું જ્ઞાન થતું
એની શી ગતિ થાય અનું વર્ણન બતાવતા કહે છે.

યોનિમન્યે પ્રપદ્યન્તે શરીરત્વાય દેહિનઃ ।

સ્થાણુમન્યેઽનુંયન્તિ યથાકર્મ યથાશ્રુતમ् ॥ ૭ ॥

॥ ૨-૨-૭ ॥

કે જે લોકો જેવા જેના કર્મ હોય ને જેવું જેનું જ્ઞાન હોય. એટલે કર્મ અનુસાર અને જ્ઞાન અનુસાર કોઈ યોનીને પ્રાપ્ત કરીને મનુષ્ય થાય છે ને કોઈ સ્થાણું એટલે જડ જેવા (દા.ત. વૃક્ષ) થાય છે. તો બે ભાગ થયા જડ અને ચેતન જો તમે જ્ઞાનવાન હો તો ચૈતન્ય થાવ અને જો જડ જેવા અજ્ઞાની હો તો જડ

જેવા થાવ. એટલા માટે કહે છે. ‘યથાકર્મ યથાશ્રુતમ्’ તો સારા કર્મ ને સારી સમજણ બે રાખવી અને ગ્રીજા સારી ભાવના રાખવી. કર્મ સારા, ભાવ સારો ને જ્ઞાન સારું એટલે ત્રણ વસ્તુથી જીવનમાં વિકાસ થાય છે. કર્મથી, ભાવથી અને જ્ઞાનથી જો કે ભાવ છે એને અંત કર્મ જ કહેવાય છે. ઘણ્ણોવાર શ્રુતિઓમાં જુદું નથી પાડ્યું. કેમ કે એ એક પ્રકારનું કર્મ છે મનનું કર્મ. કોઈ શરીરનું હોય ને કોઈ મનનું કર્મ હોય. તો ભાવના એ મનનું કર્મ છે. એટલા માટે એને કર્મથી જુદું પાડ્યું ન હોય તો બે જ ભાગ પડે. કર્મ અને જ્ઞાન. એટલે જો સારું જ્ઞાન જીવનમાં હોય તો તમે સારું કરી શકો નહિતર તમારે સારું કરવું હોય તોય જ્ઞાન વગર સારું કામ થતું નથી.

**જ્ઞાન વિના બહુ ગોયા ખાદ્યા,
વળગા હું ને મારું જોને.**

ધશાંને સારું કરવું હોય પણ સારી સમજણ ન હોય એટલે સારું કરી શકતા નથી. હવે, ધશાંને સમજણ હોય છતાં નો કરે તોય મળતું નથી. કેમ તે બહુ બધોલા હોય પણ કંઈ કરે નહિ તો શું મળે એને ! એટલે કર્મ ય જોઈએ ને સમજણ પણ હોવી જોઈએ. ‘યથાકર્મ યથાશ્રુતમ्’ તો સરળ ભાખામાં બતાવ્યું ‘જેવા જેના કર્મો હોય એવો એનો જન્મ થાય.’ ‘જેવો જેની સમજણ હોય એવો એનો જન્મ થાય’ બેય લેગા બેળવીને કહો તો સમજણ અને કર્માનુસાર (જીવો) શરીરો ધારણ કરે છે.

ગુહ્ય બ્રહ્મોપદેશ

ય એષ સુસ્પેષુ જાર્ગિત કામ કામ પુરુષો નિર્મિતાણઃ ।
તદેવ શુક્ર તદ્બ્રહ્મ તદેવામૃતમુચ્યતે । તર્સીલ્લોકા:
શ્રિતા: સર્વે તદુ નાયેતિ કશ્ચન । એતદ્વૈ તત્ ॥ ૮ ॥

॥ ૨-૨-૮ ॥

જે બધા ઊંઘી જાય છતાં આત્મા જાગે છે. બધા બલે ઊંઘી જાય પણ બધાને જ્ઞાનવાવાળો ઝાઈવર જો ઊંઘી જાય તો શું થઈ જાય ? બોલો ? તો ગાડીનું એક્સ્સીન્ટ થઈ જાય. પેલેથી ય એષ સુસ્પેષુ જાર્ગિત કામ કામ પુરુષો નિર્મિતાણઃ । જે કામનાનું નિર્માણ કરે છે અંદર રહીને એ પરમાત્મા ‘તદેવ શુક્ર તદ્બ્રહ્મ’ એ જ શુદ્ધ છે એ જ બ્રહ્મ છે. અને એ જ તમારું મૂળ સ્વરૂપ છે. એ અમર છે. એને જાણીને માનવ દુઃખમાંથી છૂટી

જાય છે. ‘તર્સિર્મલ્લોકા: શ્રિતા: સર્વ તદુ નાત્યેતિ કશ્ચન | એતદૈ તત્ |’ એને આધારે આખું આ જગત રહેલું છે એને કોઈના આધારની જરૂર નથી. એવું જે મૂળ તત્ત્વ છે જે ધર્મથી અર્ધમથી બધાથી જુદુ રહેલું છે.

આત્માકા ઉપાધિપ્રતિરૂપત્વ

અગિર્યથૈકો ભુવન પ્રવિષ્ટો
રૂપં રૂપં પ્રતિરૂપો બભૂવ |

એકસ્તથા સર્વભૂતાન્તરાત્મા

રૂપં રૂપં પ્રતિરૂપો બહિશ્વ || ૨-૨-૬ ||

એક જ તત્ત્વ બધામાં કેમ રહે ! એને માટે દ્રષ્ટાંત બતાવે છે. ધ્યાનથી સાંભળો. એક અર્જિન અને લાકડા હજારો જુદા જુદા ટુકડા નાખો તો વેંતનો હોય એમાં વેંત જેવડો(અર્જિન) દેખાય અને હાથ જેવડો(લાકડાનો ટુકડો) હોય તો એમાં હાથ જેવડો (અર્જિન) દેખાય ને ગોળ (લાકડું) હોય એમાં ગોળ (અર્જિન) દેખાય ને લાંબુ હોય એમાં.. તો અર્જિન એક જ બધે રહેલો છે. તો લાંબો, ટૂંકો, ઊંચો લાગે એ ઉપાધીથી લાગે છે. લાકડાની ઉપાધીથી. એમ એક જ આત્મા છે કોઈનું ઊંચુ શરીર હોય તો ઊંચો લાગે, કોઈનું નીચું શરીર હોય તો નીચો લાગે, ગોળ શરીર હોય તો ગોળ લાગે. એટલે એમાં કાંઈ આત્મામાં ફેર પડતો નથી. ઉપાધીમાં ફેર છે એટલે અર્જિન જેમ લાકડાને લઈને લાંબો-ટૂંકો દેખાય છે એમ કોઈનું શરીર પાંચ હાથનો લાંબો માણસ હોય એટલે કાંઈ આત્મા થોડો લાંબો થઈ જાય છે. લાંબો ટૂંકો કાંઈ થતો નથી. કોઈનું શરીર ટૂંકું હોય તો એથી આત્મા ટૂંકો થઈ જતો નથી. ઉપાધીથી લાંબો, ટૂંકો ભ્રાંતિથી દેખાય છે. ઘટાકાશ જેમ ઘડો નાનો હોવાથી આકાશ નાનું દેખાય ઘડો મોટો હોવાથી.... તો આકાશ તો બધે પૂર્ણ વ્યાપક રહેલું છે. એમ આત્મા વ્યાપક આકાશ સમાન છે. આકાશની ઉપમા ખાસ યાદ રાખવાની.

‘આકાશવત્ સર્વ ગતશવનિત્ય: ।’

કે આત્મા આકાશની સમાન સર્વગત અને નિત્ય છે. એટલા માટે જેમ આકાશમાં કોઈ બેદ પડતો નથી. આકાશ નાનું-મોટું થતું નથી. એમ આત્મા કોઈ દિન નાનો-મોટો થતો નથી અને આત્માને કોઈ બંધન થતું નથી. એટલા માટે હું નાનો થઈ ગયો મોટો થઈ ગયો એ મનમાં ભ્રાંતિ કરવી નહિ. તો શરીર નાનું-મોટું

થાય પણ આત્મા નાનો-મોટો થતો નથી. એટલે હું વધી ગયો એમ માનીને હરબ ન કરવો ને હું ઘટી ગયો એમ માનીને શોક ન કરવો. એ તત્ત્વજ્ઞાનથી જો સમજય જાય તો જીવ શોકમાંથી છૂટી જાય. જ્યાં સુધી આત્મજ્ઞાન નથી થતું. ત્યાં સુધી જીવ શોકમાં ચિંતામાં પડ્યા રહે છે. હું ઘટી ગયો ને હું વધી ગયો (એમ) અમિમાનમાં પડ્યા રહે. તો હરબ અને શોક બંનેથી છૂટવા માટે આત્મજ્ઞાન છે. એટલે બતાવ્યું કે અર્જિન જેમ પ્રવિષ્ટ થઈને જુદો જુદો થાય પણ કોઈની હારે બંધાતો નથી. એમ આત્મા સર્વની અંદર રહેવા છતાં કોઈનાથી બંધાતો નથી. બીજું વાયુનું દ્રષ્ટાંત આપે છે. વાયુર્થૈકો ભુવન પ્રવિષ્ટો, રૂપં રૂપં પ્રતિરૂપો બભૂવ | એકસ્તથા સર્વભૂતાન્તરાત્મા, રૂપં રૂપં પ્રતિરૂપો બહિશ્વ || ૬ ||

|| ૨-૨-૧૦ ||

વાયુ એક છે પણ બધાની અંદર જુદા જુદા ધરમાં જુદા જુદા સ્થાનમાં ઉપાધીથી પ્રવિષ્ટ થયો હોય તો ક્યાંક વધારે ભેગો થઈને સાંકડામાં થઈને આવતો હોય તો જાઓ આવે (એમ લાગે) ક્યાંકથી પહોળો હોય તો ઓછો ય આવે. એટલે ક્યાંક વંટોળીયો ક્યાંય ધીરો ધીરો વાયુ હોય. પણ બંને જુદા જુદા દેખાવા છતાં મૂળ તત્ત્વ તો એક છે.

**વાયુને ખોળો વંટોળીયો એમ ઈશ્વર જીવ,
વસ્તુ વિચારતાં એક છે, સમ સૂત્ર સદૈવ,
સાંભળ શુદ્ધ ચિત્તે કરી.**

(સ્વામી પ્રિતમદાસજી)

તો વાયુ જેમ જાર્ઝામાંય જાય ને મંદિરમાંય જાય સારામાંય જાય પણ વાયુ કોઈનાથી બંધાતો નથી. કોઈ દિન લેપાતો પણ નથી. કંઈ બગ્ગોચામાં સુગંધી જેવો લાગે કંઈ ઉકરડામાં... પણ એને વાયુને કાંઈ સબંધ થતો નથી. એટલે સાચો સબંધ નથી. એમ સમજવું. એમ આત્મા સર્વમાં રહેવા છતાં એને ગમે તેમાં (હોય) બ્રાહ્મણમાં હોય કે ક્ષત્રિયમાં હોય કોઈમાં પુષ્યશાળીમાં કે પાપીમાં હોય રાજામાં હોય કે રંકમાં બધામાં એકરસ રહેવાવાળો છે. કોઈથી બંધાતો નથી. ‘એકસ્તથા સર્વભૂતાન્તરાત્મા ન લિયતે લોકદુઃખેન બાદ્ધા’

કે બાદ્ય હુંખોથી આત્મા કોઈ દિન લેપાયમાન થતો નથી. જે બહાર હુંખ આવે શરીરમાં ટાઠ-તડકે, ભૂખ-તરસ લાગે એને આત્માને કોઈ સબંધ થતો

નથી. પણ અજ્ઞાનતાથી જીવ માની લે કે ‘હું દુઃખી થયો’ એ અજ્ઞાનતા કાઢવી જોઈએ. જે કાંઈ થાય એની સાથે હું ને ન રાખવું જે (કાંઈ) ન થાય એની સાથે ‘હું’ સંબંધ રાખવો. વધે-ઘટે એને હું ન માનવું. જે વધેય નહિ ને ઘટેય નહિ એને હું સમજુને રહેવું તો બંધનોમાંથી છૂટી જવાશે.

આત્મા કી અસરૂતા

સૂર્યોયથા સર્વલોકસ્ય ચક્ષુર્ન
લિપ્યતે ચાક્ષુપૈર્બહ્યદૌપૈઃ।

એકસ્તથા સર્વભૂતાન્તરાત્મા
ન લિપ્યતે લોકદુઃખેન બાહ્યઃ ॥ ૨-૨-૧૧ ॥

ત્રીજું દ્રષ્ટાંત સૂર્યનું બતાવે છે. ધ્યાનથી સાંભળો. કે એક જ સૂર્ય બધે છે. વાયુમાં તો પાછું વળી એમ થાય કે ક્યાંક વાયુ (ઉગમણો હશે ને ક્યાંક... પણ સૂર્ય તો બધે એક છે. એ બધાને ખબર છે તો એક સૂર્ય જેમ બધે જ ઊરે છે એને ઊર્યા પછી કોઈ મંદિરે જાય છે એને કોઈ બીજે ગમે ત્યાં કંતલ ખાને જાય ને કોઈ માછલા મારવા જાય ને કોઈ બેતી-વ્યાપાર કરવા જાય ને કોઈ બીજે કામો કરવા જાય. તો સૂર્ય ઊગવાથી બધાને પ્રવૃત્તિ ચાલુ થઈ. તો હવે, સૂર્યને પૂછ્ય નહિ ને પાપ ય નહિ. કેમ કે સૂર્ય કોઈને મંદિરે જાવ એમ નથી. કહેતો ને સૂર્ય કોઈને કંતલખાને જાવ એમય કહેતો નથી. સૂર્ય તો પ્રકાશ આપે છે. એમ આ શરીરમાં રહેલો જે આત્મા છેને એ બધાને પ્રકાશ પ્રદાન કરે છે. એને લઈને આંખ સાંદું જોવે કે મોળું જોવે કોઈ સારે રસે ચાલે કે ખોટે રસે ચાલે એમાં આત્માને કાંઈ એની હારે સાચો સંબંધ નથી. એટલે મેં કર્યું ને હું કરું છું ને મને થયું એમ માને એ અજ્ઞાની જીવો છે એને એને લઈને જીવો દુઃખી થયા કરે છે. જેને ‘હું’ જ માનવું છે એ આત્મા શુદ્ધ છે. એમ સમજવું એને જયાં સુધી શુદ્ધની સાથે હું નહિ રાખો મુક્તની સાથે હું નહિ રાખો ત્યાં સુધી બંધનમાં પડ્યા રહેશો. એટલે અહીં કહે છે કે આત્મા સૂર્ય સમાન છે. એટલું ધ્યાનથી યાદ રાખો. ‘સૂર્ય’ એ ઉપમા આપી (આત્માને) કે સૂર્ય જેમ અસંગ રહે છે. એમ આત્મા પણ અસંગ છે. સર્વની અંદર રહેવા છતાં સર્વથી ન્યારો છે એટલે સૂર્યને જેમ બહારનું પુછ્ય-પાપ બંધન કરતું નથી એમ તમારા આત્માને પણ પુછ્ય-પાપ બંધન કરતું નથી.

આત્મદર્શી હી નિત્ય સુખી હૈ

એકો વશી સર્વભૂતાન્તરાત્મા

એક રૂપં બહુધા યઃ કરોતિ ।

તમાત્મસ્થં યેઝનુપશ્યન્તિ ધીરા-

સ્તેષાં સુખં શાશ્વતં નેતરેષામ् ॥ ૨-૨-૧૨ ॥

‘એકો વશી’ એ એક છે એને આખા વિશ્વને વશમાં કરવાની શક્તિવાળો છે પછી ‘સર્વભૂતાન્તરાત્મા’ કે જે સર્વ ભૂતોની અંદર આત્મા રૂપે રહેલો છે એકલા આપણા જ શરીરમાં છે એમ નહિ સર્વની અંદર હોય એનું નામ જ આત્મા પરમાત્મા છે એને એક હોવા છતાં ‘બહુધા યઃ કરોતિ’ એક હોવા છતાં બહુ પ્રકારથી કરી (બની) શકે છે. અને ‘તમાત્મસ્થં યેઝનુપશ્યન્તિ ધીરા’ એ જ પરમાત્મા જે છે એ આત્મા રૂપે છે એમ જે ધીર પુરુષો સમજ જાય ‘સ્તેષાં સુખં શાશ્વતં’ એને શાશ્વત સુખ છે. ‘નેતરેષામ्’ બીજા જીવો જેને શાશ્વત સુખ થતું નથી. એટલા માટે પરમાત્માને આત્મા સમજવા પરમાત્માને પોતાનાથી જુદા ન સમજવા.

**તારે ઠેકાણે પ્રભુને હરાવજે,
એવું સમજે તો મહા સુખ થાય,
ગીજે નથી બોલતો.**

(સ્વામી પ્રીતમદાસજી)

તો જેને હું હું કરે છે. એ સ્થાને પરમાત્મા છે એવો અભ્યાસ કરવાથી મહાન સુખના ભાગીદાર થાય છે. એને અંદર સુખ શાશ્વત સુખની અનૂભૂતિ થાય છે. બીજો જીવો તો દેહ દ્રષ્ટિ કરવા વાળાને ઘડીકમાં સુખને થોડીવારમાં દુઃખ કેમ કે એને હરખ ને શોક હરખ શોક આવ્યા કરે છે. જયાં આત્માને હું સમજે બ્રહ્મને હું સમજે એ સર્વથા મુક્ત થઈ જાય છે સર્વ દુઃખોથી છૂટી જાય છે. તો આ શીતે ઘણાં દ્રષ્ટાંતો દ્વારા સમજવ્યા પછી કહે છે.

નિત્યોઽનિત્યાનાં ચેતનશ્વતનાના-

મેકો બહૂનાં યો વિદધાતિ કામાન् ।

તમાત્મસ્થં યેઝનુપશ્યન્તિ ધીરા-

સ્તેષાં શાન્તિઃ શાશ્વતી નેતરેષામ् ॥ ૨-૨-૧૩ ॥

(કમશઃ)

ॐ શ્રી સચ્ચિદાનન્દાય નમ:

પરમાર્� તત્ત્વ પોતે અકર્તા છે પરંતુ સુસેષો જેને જીવીત કરવા સંજીવની બુઝી આપી એ શરીર છે. શરીર દશામાં દેહ દસ્તિ એ વ્યવહારમાં જીવ, જીવ જ કહેવાય છે તેથી બ્રહ્મવિદ્યા દ્વારા આત્મસુખ લઈ શકાય છે. પરંતુ સંસારનું દેહનું સુખ નથી લેવાનું. માટે દેહનું દુઃખ દૂર કરવાં દેહના ધર્મો પાળવા પડે. એટલે સૂર્ય ઉદ્ય થાય તે પહેલાં સંજીવની બુઝી લાવે તો લક્ષ્મણ જીવિત થઈ શકે નહોંતર અસંભવ. આનો અર્થ એ સમજવો કે જ્ઞાનરૂપી ભાણ ઉદ્ય થઈ જાય તો પછી જીવદશા પુનઃ પ્રાપ્ત ન થઈ શકે માટે આપણા પ્રારબ્ધનાં જે અધૂરા કાર્ય અને સાથે આપણી અધૂરી સાધના જ્યાં સુધી પુરી ન થાય ત્યાં સુધી સાધનાભૂત શરીર દ્વાર પ્રભુ કૃપાયે હનુમાન રૂપી મન આપણા સમગ્ર કાર્ય પૂર્તિમાં સહયોગ આપે છે અને લક્ષ્મણરૂપી જીવને પરાવિદ્યાના અનુભવે ઈશ્વર રામના સહયોગથી અપરા વિદ્યાના અહંકારી મેઘનાદ, ઈન્જાતનો વધ કરી પૂર્ણતા અનુભવે છે.

રધુપતિ કીન્હી બહુત બડાઈ ।

તુમ મમપ્રિય ભરત સમ ભાઈ ॥

રધુપતિ જે સાક્ષાત્ ઈશ્વર પ્રભુ છે તે રામ બહુ બડાઈ, પ્રશંસા કરતા કહે છે કે હે હનુમાન તું મારા ભાઈ ભરત સમાન છો આનો અર્થ ભરત જે રીતે મારી ગાઢી મારું પદ અયોધ્યાનું સંભાળે છે. મારા પદ ઉપર છે છતાં ત્યાં મારા પદથી સત્તાથી દૂર રહી મારી ફરજ અદા કરે છે. તેથી હે હનુમાન દ્વારા કાર્ય કરનાર મારા ભાઈ ભરત સમાન તું છે.

એમ પણ કહી શકાય જ્યારે હનુમાન દ્રોષાગિરિ પર્વત ઉપાડીને આવતા હતા ત્યારે તેના મનમાં અહં આયો કે હું ન હોત તો સૂર્યોદય પહેલાં કોણ સંજીવની લઈને જાત ત્યારે ભરતે તેને બાળ મારીને રસ્તો રોક્યો કે અયોધ્યામાં સંકટ હોય તેમ

લાગે છે કે આવો કોઈ મોટો પહાડ લઈને કોણ જાય છે તેથી તેને રોક્યો ત્યારે ખબર પડી કે પ્રભુ રામકાર્યમાં છે તેથી સૂર્યોદય પહેલાં ભરતનાં બાણથી ત્યાં પહેલોચાડવામાં આવે છે. ત્યારે હનુમાનને મનમાં કદાચ શંકા રહી જાય કે આ કામ ભરતે કર્યું. મેં નહીં, ત્યારે પ્રભુ કહે જે અહંકાર રહિત કોઈ પણ મારા કાર્ય કરે તે મારા ભાઈ ભરત સમાન છે. જે કેવલ નિમિત્ત બનીને રાજ ચલાવે છે. ગાંધી ઉપર પ્રભુ રામની ચરણપાદુકા રાખીને સમર્પણથી રાજ કરે છે.

સહસ્ર બદન તુમ્હરો જશ ગાયે ।

અસ કહિ શ્રીપતિ કંઠ લગાયે ॥

જો કોઈ આવાં સમર્પણનાં કાર્યો કરે છે તેને પ્રભુ ઈશ્વર પરમાત્મા સ્વમુખે કહે છે કે હનુમાન હજારોમુખથી તારા વખાણ કરવામાં આવે એવાં તે કાર્યો કર્યા છે એમ કહીને પોતાનાં ગળે લગાવે છે. માટે પ્રભુને વાલા થવું હોય તો અહંકાર રહિત કામો કરવાં.

સનકાદિક બ્રહ્માદિ મુનીસા ।

નારદ સારદ સહિત અહિસા ॥

જમકુબેર દિગ્પાલ જહાં તે ।

કબિ કોબિદ કહિ સકે કહા તે ॥

હે હનુમાનજી આપના આવા કાર્યોના વખાણ કોઈ પણ ન કરી શકે. પછી બલે સનક, સનંદન, આદિ, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ આદિ તથા મુનિજ્ઞાન નારદ, શારદ, સહિત જમ, કુબેર દિગ્પાલ કોઈ પણ હોય કર્તાપણાનાં ત્યાગથી કાર્ય જે નિષ્કામભાવે કર્મ કરવામાં આવે છે. ત્યાગ અને સમર્પણ તેની મહિમા કોઈ પણ ન કહી શકે.

તુમ ઉપકાર સુગ્રીવહિ કિન્હા ।

રામ મિલાય રાજ પદ દિન્હા ॥

તુમ્હારો મંત્ર બિલીખન માના ।

લંકશ્વર ભાયે સબ જગ જાના ॥ (કમશઃ)

શ્રીમદ્ભાગવત् અમૃત નિંદુ

ॐ શ્રી સચ્ચિદાનન્દાય નમ:

(ગતાંકથી ચાલુ)

ऋષિના હડકામાંથી બનાવેલ વજથી ઈન્દ્ર વૃત્તાસુરને મારે છે. વૃત્તાસુર ભગવાનની સ્તુતિ કરે છે. વૃત્તાસુર આગલા જન્મમાં પાર્ષ્વ ચિત્રકેતુ હતો. માતા પાર્વતીના શાપથી અસુર યોનીમાં જન્મ થયો હતો. શ્રી હરિએ તેનો ઉદ્ધાર કર્યો શરીરમાંથી તેજ નીકળી હરિરૂપમાં લીન થઈ ગયું. અલખ નિરંજન જય સચ્ચિદાનંદ માધવાનંદ હરે હરે !

માધવાનંદ હરે હરે ગુરુ માધવાનંદ હરે હરે !!

પૃથ્વી ઉપર અસુરોનો ભાર ત્રાસ વથ્યો. લોકોને બહુ ત્રાસ થવા લાગ્યો. ધરતીથી આ સહન ના થયું. ગાયનું રૂપ લઈ ધરતી બ્રહ્માજીના ચરણે આવ્યા. ધરતીમાતા, દેવો અને બ્રહ્માજ સધળા પરમાત્મા પાસે બ્રહ્મલોકમાં આવી પ્રાર્થના કરી, હે ! નાથ પૃથ્વી ઉપર અર્થમનો ભાર વધી ગયો છે. અવતાર ધારણ કરી મારી ઉપરનો ભાર ઉતારો. પરમાત્માએ આશાસન આપ્યું. “થોડા સમય પછી હું વસુદેવ-દેવકીને ઘેર પ્રગટ થઈશ. તમો નચિંત થઈ જાઓ. શ્રાવણ વદ આઠમની બરાબર મધ્યરાત્રિએ કારાવાસમાં કૃષ્ણ ભગવાનનો જન્મ થયો. “મને ગોકુળમાં નંદને ત્યાં મુકી આવો અને ત્યાં યશોદાને કુખે જન્મેલી બાળકીને અહીં લાવો.” કારાવાસના દ્વાર આપોઆપ ખૂલી જય છે. વસુદેવ ધારીમાં બાલ કૃષ્ણને બેસાડી ગોકુળ આવે છે. યમુનામૈયા બે કાંઠે વહે છે. ભગવાનના ચરણારવિંદનો સ્પર્શ થતાં જ યમુના માર્ગ કરી આપે છે. શેષનાગ બાળ કૃષ્ણ ઉપર ફેણ માંડી રક્ષા કરે છે. વસુદેવ ગોકુળમાં આવ્યા, યશોદામા ઉંઘમાં હતા. પડખામાં બાળ કૃષ્ણને સુવરાવી બાળકી લઈ

પાછા મથુરામાં આવ્યા. કારાગૃહના દ્વાર આપો આપ બંધ થઈ જાય છે.

સવાર પડતા બાળકીના રૂદ્ધનનો અવાજ સિપાઈઓને સંભળાયો. બાળક જન્મની ખબર કંસને કરી, કંસે આવી બાળકીને શિલા સાથે પછાડી. ત્યારે બાળકી યોગમાયાએ કંસને ચેતવણી આપી કે, “તારો વેરી તો ગોકુળમાં જન્મી ચૂક્યો છે. તારા પાપનો ઘડો ભરાઈ ચૂક્યો છે. તે હવે જરૂર ફૂટશે.

જશોદામાને ત્યાં પુત્રનો જન્મ સાંભળી આખા ગોકુળમાં આનંદ છવાઈ ગયો. “નંદ ઘેર, આનંદ ભયો જય કનૈયા લાલકી.” ના નારાથી આકાશ છવાઈ ગયું. નંદરાય બહુ દાન આપે છે. સર્વ ગોપાળ અને ગોપીઓ નંદને ઘેર આવે છે.

ગોકુળમાં કૃષ્ણ ભગવાન મોટા થતાં જાય છે. મથુરાનો રાજા કંસ કૃષ્ણને મારવા અનેક ખયંત્ર રચે છે. કારણ તેની બહેન દેવકીના લગ્ન વખતે આકાશવાડી થઈ હતી કે “આઠમો ગર્ભ કંસનો કાળ કરશે.”

કંસે કૃષ્ણને મારવા માટે માસી પુતનાને મોકલી પરંતુ પોતે મરી ગઈ. અનેક અસુરો શક્તાસુર, તૃણાવર્ત વત્સાસુર વગેરેને મોકલ્યા પરંતુ કોઈનું જોર ચાલ્યું નહીં. બધા અસુરોને ભગવાને હણ્યા. મામા કંસનો પણ નાશ કરી રાજ્ય ઉગ્રસેનને આપી મથુરાનગરીને આબાદ બનાવી સુદામાના તાંદુલ ખાઈને અનેક સંપત્તિ આપી મિત્રધર્મ બજાવ્યો. નેપાળમાં નરકાસુરે કારાગૃહમાં કેદ કરેલી સોળ હજાર એકસો કુમારિકાઓને બંધનમાંથી મુક્ત કરાવી. સ્વી રક્ષા કરી. યમુના

નદીમાં એક પાણીનો ધરો હતો. તેમાં કાળીનાગ રહેતો હોવાથી પાણી જેરવાણું રહેતું. કૃષ્ણને લાગ્યું કે, યમુનાનું પાણી શુદ્ધ રહેવું જોઈએ, ધરામાં જઈ કાળીનાગને નાથ્યો. પાણી પીવા જેવું બનાવી ગોકુળને સુખ આપ્યું.

નંદ રાજ દર વર્ષ ઈંદ્રને પ્રસન્ન કરવા યક્ષ કરતાં. કૃષ્ણ કહે છે. ઈંદ્ર યજને કારણે અભીમાની થયો છે. આપણી ગાયો તો ગોવર્ધન પર્વત પર ચેરે છે. માટે આ પર્વતની પુઞ્ચ કરી યક્ષ કરો. ઈંદ્રે બાર મેઘ વરસાવી ગોકુળને હેરાન કરવા ઘણા પ્રયત્નો કર્યા. ટચલી આંગળીએ ગોવર્ધન ધારણ કરી ઈંદ્રનું અભીમાન ઉતાર્યું. પાંડવને ડગલે ને પગલે સહાય કરી ને યજનમાં એંઠા પતરાવળા ઉપાડી સેવા ધર્મ શીખવ્યો.

કુરુક્ષેત્રના યુદ્ધમાં અર્જુનનો રથ હંકીને સારથી બન્યા. દ્રૌપદીના નવસો નવાણું ચીર પુરી પોતાના માથેનું ઝાણ ઉતાર્યું. અર્જુનને આત્મજ્ઞાન આપી ગીતા સંભળાવી. આવા પરમ હિતકારી કૃષ્ણ ભગવાને ઉદ્ધવજીને જ્ઞાનનો ઉપદેશ આપ્યો.

એક સમયે જરા નામનો પારધી બાણ લઈ શિકાર કરવા નીકળેલો. જેણે મુશળની કટકીમાંથી બાણનું ફાળ બનાવેલું. તેણે મૃગના મુખ સરખા આકારવાળા ભગવાનના ચરણને અજાણમાંથી મૃગ સમજ બાણથી વીધી નાખ્યા. પારધીને પસ્તાવો થયો. કે મારું બાણ કોઈક માનવને લાગ્યું છે. ભગવાન પાસે આવી ક્ષમા માગી - હે નિર્દ્દેખ પ્રભુ! મેં પાપીએ આ કામ અજાણતા કર્યું છે. મને ક્ષમા કરો. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે કહ્યું. હે જરા પારધી! તું ડર મા ઊભો થા તારુ આ કાર્ય મારી ઈચ્છાથી જ થયું છે. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે આજ્ઞા કરી એટલે જરા પારધિ ભગવાનને ગ્રણ પ્રદક્ષિણા કરી પ્રણામ કરી

ત્યાં આવેલા દેવ વિમાનમાં બેસી સ્વર્ગમાં ગયો -

વસુદેવ સુતં દેવં કંસ ચાણુર મર્દનમ् -

પરમહંસ શુક્રદેવજી રાજ પરીક્ષિતને કહે છે. હે રાજન! તારો અંતકાળ નજીકમાં છે. હૃદયમાં સચ્ચિદાનંદ પરમાત્માનું સ્મરણ કરી લે. તો પરમગતિને પામશે. જન્મ મરણ શરીરના ધર્મ છે. “હું શરીર” “મારુ શરીર” “હું મરી જઈશ” આવી પશુબુદ્ધિ છોડી દો અને હું સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ પરમાત્મા છું. મારે જન્મ નથી મરણ નથી સુખ નથી, દુઃખ નથી. આત્મા અમર, અસંગ, અવીનાશી છે.

ન મે મૃત્યુંશંકા ન મે જાતિનેદા:

પિતા નૈવ મે નૈવ માતા ન જન્મ !

ન બંધુર્ન મિત્રં ગુરુનૈવ શિષ્યઃ

ચિદાનંદ ઇપઃ શિવોऽહ્મ શિવોऽહ્મ ॥

શુક્રદેવજીએ આવો આત્મ તત્ત્વનો બોધ આપી પરીક્ષિતનો મોક્ષ સુધાર્યો.

આ પતિત પાવની ભાગવતની કથા સર્વ શ્રોતાઓ સાંભળી મનન કરી જીવનમાં ઉતારશો, તો જીવન ખરેખર સત્યમૂલ શિવમૂલ સુંદરમૂલ બનશે. શ્રી સચ્ચિદાનંદ પરમાત્મા સૌનું કલ્યાણ કરે-

સર્વે સુખીનઃ સન્તુ, સર્વે સન્તુ નિરામયાઃ !

સર્વે ભદ્રાણી પશ્યન્તુ, માકશ્યિત्

દુઃખમભાગબૈત ॥ ॐ શાંતિ શાંતિ શાંતિ

॥ અધ્યાંજલી ॥

ગામ પીપદીયા (ભીમનાથ) સ્વ. વિષ્ણુભાઈ ઓધવજીભાઈ દિયોરા (ઉમર વર્ષ ૭૮) સંવત ૨૦૭૩ ભાદરવા વદ-દસમ તા. ૧૫-૮-'૧૭ ને શુક્રવારના રોજ માધવ શરણ પામેલ છે. સદગુરુ ભગવાન સ્વર્ગસ્થના જીવાત્માને પરમ શાંતિ આપે.

શ્રી માધવ પરિવાર વતી વેદ રહસ્ય કમિટી શ્રધ્યાંજલી અર્પે છે.

ઊં શ્રી સચ્ચિદાનન્દાય નમઃ

ચેતન જીવાત્મા અને જડ પ્રકૃતિ -

બન્નેનો સ્વભાવ બિન્ન-બિન્ન છે. ચેતન સ્વાભાવિક જ નિર્વિકાર અર્થાત્ પરિવર્તન રહિત છે અને પ્રકૃતિ સ્વાભાવિક જ વિકારી અર્થાત્ પરિવર્તનશીલ છે. આથી આ બન્નેનો સ્વભાવ બિન્ન-બિન્ન હોવાથી આમનો સંબંધ સ્વાભાવિક નથી. પરંતુ ચેતને પ્રકૃતિની સાથે પોતાનો સંબંધ માનીને એ સંબંધની સદ્ગુણવાના કરી લીધી છે. અર્થાત્ ‘સંબંધ’ છે. એવું માની લીધું છે આને જ ગુણોનો સંગ કહે છે.

જે જીવાત્માનું ઊંચ-નીચ યોનિઓમાં જન્મ લેવાનું કારણ છે.

‘કારણ ગુણસર્જોઽસ્ય સદ્ગુણિજન્મસુ’

ગીતા અ. ૧૩/૨૧

આ સંગને કારણો, ગુણોના ઓછા-વત્તાપણાથી જીવનો બ્રાહ્મણ વગેરે વર્ણમાં જન્મ થાય છે. ગુણોના તારતમ્યથી જે વર્ણમાં જન્મ થાય છે, તે ગુણોનાં અનુસાર જ તે વર્ણનાં કર્મો સ્વાભાવિક, સહજ હોય છે. જેમકે - બ્રાહ્મણને માટે શમ, દમ વગેરે

શમો દમસ્તાપ: શૌયં ક્ષાન્તિરાર્ઘવમેવ ચ ।

ફાનં વિજ્ઞાનમાસ્તિકયં બ્રહ્મકર્મ સ્વભાવજમ्

ગીતા અ. ૧૮/૪૨

ચોરેય વર્ણાની રચના ગુણ અને કર્મના વિભાગ પ્રમાણે ભગવાને કરી છે. ચોરેય વર્ણાને કર્મ સ્વભાવથી ઉત્પન્ન થયેલા ગ્રંથો ગુણો દ્વારા વિભક્ત કરવામાં આવ્યા છે.-‘સ્વભાવપ્રભવૈ ગુણૈः’

ચોરા અધ્યાયમાં તો ચારે વર્ણાના પેદા થવાની વાત છે અને અહીં ચારેવર્ણાના કર્મની વાત છે. તાત્પર્ય છે, ચોરા અધ્યાયમાં ભગવાને કંબું છે કે. ચારે વર્ણાનો જન્મ પૂર્વજન્મના ગુણ કર્મો

અનુસાર થયો છે અને અહીં કહે છે કે જન્મ થયા પછી ચારે વર્ણાના અમૂક-અમૂક કર્મ હોવા જોઈએ. તે પ્રમાણે આગળ ગતિ થશે.

તેમાં પહેલાં બ્રાહ્મણના સ્વાભાવિક કર્મો બતાવે છે. મનનો નિગ્રહ કરવો, ઈન્દ્રિયોને વશમાં કરવી, ધર્મના પાલન કર્ણે કષ્ટ સહેવું. બાધ્ય-ભીતરથી શુદ્ધ રહેવું, બીજાના અપરાધોને ક્ષમા આપવી, શરીર-મન-વગેરેમાં સરળતા રાખવી, વેદ-શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન હોવું, યજ્ઞવિધિને અનુભવમાં લાવવી અને વેદો, શાસ્ત્રો, ઈશ્વર આદિમાં શ્રદ્ધા રાખવી, આ બધાંજ બ્રાહ્મણના સ્વાભાવિક કર્મો છે. હવે ક્ષત્રિયનાં સ્વાભાવિક કર્મો બતાવે છે.

શૂરવિરતા તેજ, ધૈર્ય, રાજ્ય-કારોબારમાં નિપુણતા તથા યુધ્યમાં પણ પીઠ ન દેખાડવી, દાન આપવું અને શાસન કરવાનો ભાવ, આ બધાંજ ક્ષત્રિયનાં સ્વાભાવિક કર્મો છે.

જે પ્રજા માત્રની દુઃખોથી રક્ષા કરે, તેનું નામ ક્ષત્રિય છે. હવે વૈશ્ય અને શુદ્ધોનાં સ્વાભાવિક કર્મો બતાવે છે. જેતી, ગૌપાલન અને વેપાર-વાણિજ્ય આ બધા વૈશ્યનાં સ્વાભાવિક કર્મો છે. જેતી કરવી, ગાયોની રક્ષા કરવી, તેમની વંશવૃદ્ધિ કરવી અને શુદ્ધ વેપાર કરવો. આ કર્મો વૈશ્યમાં સ્વાભાવિક હોય છે.

શુદ્ધ વેપાર કરવાનું તાત્પર્ય છે. જે સ્થળમાં, જે સમયે, જે વસ્તુની આવશ્યકતા હોય, લોકોના હિતની ભાવનાથી તે વસ્તુને (જ્યાં તે મળતી હોય, ત્યાંથી લાવીને) તે જ સ્થળે પહોંચાડવી, પ્રજાની આવશ્યકતા વસ્તુઓના અભાવની પૂર્તિ કરવી. વસ્તુઓના અભાવમાં કોઈને કષ્ટ ન થાય. આવા ભાવથી સચ્ચાઈની સાથે વસ્તુઓનું વિતરણ કરવું,

પશુઓની રક્ષા કરવી ઓછામાં ઓછું ગાયોનું પાલન અને તેમની રક્ષા જરૂર કરજો. એટલા માટે વૈશ્ય સમાજે ગાયોની રક્ષામાં પોતાનું તન-મનધન અર્પણ કરી દેવું જોઈએ, તેમની રક્ષા કરવામાં પોતાની શક્તિ બચાવીને ન રાખે.

હવે શુદ્ધોનાં સ્વાભાવિક કર્મો છે, ચારે વર્ષોની સેવા કરવી એ શુદ્ધનું પણ સ્વાભાવિક કર્મ છે. શુદ્ધને માટે કેવળ સેવા.

આ કર્મો આપમેળે સ્વાભાવિક હોય છે. તાત્પર્ય એ છે કે ચારેય વર્ષોને આ કર્મો કરવામાં પરિશ્રમ નથી થતો, કેમકે ગુણોના અનુસાર સ્વભાવ અને સ્વભાવના અનુસાર તેઓને માટે કર્મનું વિધાન છે. એટલા માટે તે કર્મોમાં તેમની સ્વાભાવિક જ રૂચિ થાય છે. મનુષ્ય આ સ્વાભાવિક કર્મને જ્યારે પોતાને માટે અર્થાત્ પોતાનાં સ્વાર્થ, ભોગ અને આરામને માટે કરે છે, ત્યારે તે તે કર્મોથી બંધાઈ જાય છે, જ્યારે તે જ કર્મને સ્વાર્થ અને અભિમાનનો ત્યાગ કરીને નિષ્કામભાવપૂર્વક સંસારના હિતને માટે જ કરે છે. ત્યારે ‘કર્મયોગ’ થઈ જાય છે અને તે જ કર્મોથી સકળ સંસારમાં વ્યાપક પરમાત્માનું પૂજન કરે છે અથવા ભગવત્પરાયણ થઈને કેવળ ભગવત્સંબંધી કર્મો (જપ, ધ્યાન, સત્સંગ, સ્વાધ્યાય વગેરે) કરે છે, ત્યારે તે ‘ભક્તિયોગ’ બની જાય છે. પછી પ્રકૃતિના ગુણોનો સર્વર્થા સંબંધ વિચ્છેદ થઈ જતાં કેવળ એક પરમાત્મતાવજ રહી જાય છે. પ્રભુની તરફ આકૃષ્ટ થવાથી પ્રતિક્ષણે પ્રેમ વધતો રહે છે, જે અનંત આનંદસ્વરૂપ છે.

જીવને ઊંચનીય યોનિઓમાં જેટલાં પણ શરીરો મળે છે, તે બધાં ગુણ અને કર્મના અનુસાર જ મળે છે. ગુણ અને કર્મનાં અનુસાર જ મનુષ્યનો જન્મ થાય છે. એટલા માટે મનુષ્યની જાતિ જન્મથી જ માનવામાં આવે છે.

આથી સ્થૂળશરીરની દણિએ લગ્ન, ભોજન વગેરે કર્મો જન્મની પ્રધાનતાથી જ કરવાં જોઈએ, અર્થાત્ પોતાની જાતિ કે વર્ણનાં અનુસાર જ ભોજન, લગ્ન વગેરે કર્મો થવાં જોઈએ.

બીજી વાત, જે પ્રાણીનો સાંસારિક ભોગ, ધન, માન, મોભો, સુખ વગેરેનો ઉદ્દેશ્ય હોય તેને માટે વર્ણના નિયત કર્તવ્ય કર્મો કરવાં અને વર્ષોની મર્યાદામાં રહેવું આવશ્યક બની જાય છે. જો તે વર્ણની મર્યાદા પ્રમાણે નથી વર્તતો તો તેનું પતન થઈ જાય છે.

આજે જે સમુદ્ઘયમાં જતિગત, કુળ પરંપરાગત, સમાજગત અને વ્યક્તિગત જે પણ શાશ્વત વિપરીત દોષો આવ્યા છે, તેમને પોતાના વિવેકવિચાર, સત્સંગ, સ્વાધ્યાય વગેરેના દ્વારા દૂર કરીને પોતાનામાં સ્વચ્છતા, નિર્મળતા અને પવિત્રતા લાવવાં જોઈએ, જેથી પોતાના મનુષ્ય જન્મનું ધ્યેય સિધ્ય થઈ શકે.

ઉથ્ય અને પરમધ્યેય શ્રી પરમાત્માનું જ રાખવું જોઈએ. પોતપોતાના (સ્વાભાવિક) કર્મોમાં પ્રેમપૂર્વક જોડાયેલો માણસ ભગવત્પ્રાભિરૂપી પરમ સિધ્યને પામી જાય છે. પોતાના કર્મમાં જોડાયેલો માણસ જે રીતે કર્મ કરીને પરમ સિધ્યને પામે છે. એ ઉપાયને તું સાંભળ.

કર્મોમાં એકતો ‘અભિરતિ’ થાય છે અને એક ‘આસક્તિ’ થાય છે. પોતાનાં સ્વાભાવિક કર્મને કેવળ બીજાઓના હિતને માટે તત્પરતા અને ઉત્સાહપૂર્વક કરવાથી અર્થાત્ કેવળ આપવાને માટે કર્મો કરવાથી મનમાં જે પ્રસન્નતા થાય છે, તેનું નામ ‘અભિરતિ’ છે. ફળની ઈચ્છાથી કંઈક કરવું અર્થાત્ કંઈક મેળવવાને માટે કર્મ કરવું એ ‘આસક્તિ’ છે.

કર્મોમાં ‘અભિરતિ’ થી કલ્યાણ થાય છે અને આસક્તિથી બંધન થાય છે. બધાં કર્મો

આસક્તિરહિત થઈને જ કરવાં જોઈએ.

ચતુઃ પ્રવૃત્તિર્ભૂતાનાં યેન સર્વમિંદ તતમ् ।

સ્વકર્મણા તમભ્યર્થ્ય સિદ્ધિં વિનદિત માનવ:

ગીતા અ. ૧૮/૪૬

જે પરમેશ્વરથી સઘળાં પ્રાણીઓની ઉત્પત્તિ થાય છે અને જેનાથી આ આખું જગત વ્યામ છે, એ પરમેશ્વરની પોતાના સ્વાભાવિક કર્મો વડે પૂજા કરીને માણસમાત્ર પરમસિધ્ધીને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે.

જે પરમાત્મથી સંસાર પેદા થયો છે. જેનાથી સઘળા સંસારનું સંચાલન થાય છે. જેઓની અધ્યક્ષતામાં સંસારની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને પ્રલય થાય છે. જે બધાના ઉત્પાદક, આધાર અને પ્રકાશક છે. અને જે બધામાં પરિપૂર્ણ છે. અર્થાત્ જે પરમાત્મા અનંત બ્રહ્માંડોની ઉત્પત્તિની પહેલાં પણ હતા અને જે અનંત બ્રહ્માંડોના લીન થવા છીતાં પણ રહેશે અને અનંત બ્રહ્માંડોમા રહેતાં પણ જે રહે છે તથા જે અનંત બ્રહ્માંડોના વ્યાપ્ત છે, તે જ પરમાત્માનું પોતપોતાનાં સ્વભાવ જ (વર્ણાચિત સ્વભાવિક) કર્મો દ્વારા પૂજન કરવું જોઈએ.

પોતાના સ્વભાવજ કર્મો દ્વારા પૂજા કરવાથી પૂજકનો ભાવ વધી જાય છે. તો તેના સ્થૂળ, સૂક્ષ્મ અને કારણ-શરીરથી થવાવાળી (ચેષ્ટા, ચિંતન,

સમાધિ વગેરે) બધી જ નાનીમોટી કિયાઓ બધાં પ્રાણીઓમાં વ્યાપક પરમાત્માની પૂજન-સામગ્રી બની જાય છે. તેની દિનર્યા અર્થાત્ જગવું, શૌચવિધી કરવી, સ્નાન કરવું, વસ્ત્રો પહેરવાં, આભૂષણ પહેરવાં તથા ખાવું-પીવું તથા હરવું-ફરવું. આત્મચિંતન કરવું વગેરે બધી જ કિયાઓ પણ પૂજન-સામગ્રી બની જાય છે.

જો આપે ભજુએ બ્રહ્માંપ તો બ્રહ્મને ભાગીએ જુરે, મૂળદાસ કહે માહનિદ્ય કે વસ્તુ નિહાળીએ જુ રે

“પોતે પોતામાં, પોતે પરિબ્રહ્મમાં”

આ સંસાર ભગવાનનો પહેલો અવતાર છે-

‘આદોડવતાર: પુરુષ: પરસ્ય’ (શ્રીમદ્ભા. ૨/૬/૪૧). તેથી આ સંસાર ભગવાનની જ મૂર્તિ છે. ભગવાનનો શ્રી વિગ્રહ છે. જેમ મૂર્તિમાં આપણે ભગવાનની પૂજા કરીએ છીએ, કૂલ ચાડાવીએ છીએ, ચંદન લગાડીએ છીએ, ત્યારે આપણો ભાવ મૂર્તિમાં ન હોઈને ભગવાનમાં હોય છે અર્થાત્ આપણે મૂર્તિની નહિ પણ ભગવાનની પૂજા કરીએ છીએ. આ જ પ્રમાણે આપણે આપણી બધી (શારીરીક) કિયાઓ વડે સંસારરૂપમાં ભગવાનનું પૂજન કરવાનું છે. દાખ્લી હંમેશા ભગવાન તરફ જ હોવી જોઈએ. તેથી આ જગતમાં ‘જગદીશ’ ને જ જોવો જોઈએ. જગત નહિં. અસ્તુ.

શબ્દોની કિંમત

ॐ શ્રી સાચ્ચિદાનન્દાય નમ:

શબ્દો ઉપર માણસ જાન આપવા પણ તૈયાર થાય છે અને શબ્દોના કારણો જ માણસ જીવ પણ લઈ લે છે. આ દુનિયાની અંદર મોટા ભાગની મારામારીમાં જોશો તો શબ્દો-વાણી જ હશે. મહાભારત અને રામાયણ શેને લઈને થઈ છે.

દ્રૌપદીએ દુર્યોધનને કહું કે- ‘અંધના અંધજ હોય’ તેને લઈને મહાભારત સર્જાયું.

આપણા ઘરમાં શેને લઈને મહાભારત અને રામાયણ થાય છે? આજ શબ્દો આપણે સારી રીતે રજૂ કરો. કોઈને પ્રોત્સાહિત કરો તો તે માણસ

દિનેશ એન. લાઠીયા
(જરીયા)

આપણા માટે જાન લઈ આપી દેશે અને જેમ તેમ કોઈને બોલીએ તો જાન પણ લેશે. એકની વાણી લાખ લે અને એક લાકડીઓ ખાય, એક પરદેશ ગયો ને વિસરે અને એક પાસે બેઠો ના પોસાય. આ ભેદ વાણીને લઈને જ પડ્યા છે. તેથી વાણીને કંટ્રોલમાં રાખવાની ખાસ જરૂર છે. પરંતુ વાણી ઉપર કંટ્રોલ કરવો એ નાની-સુની વાત નથી. વાણી ઉપર સંયમ કેળવવો એ અતિ કઠિન છે.

એક દિવસ એક ગુરુ અને શિષ્ય વચ્ચે જ્ઞાનની વાતો ચાલતી હતી. તેમાં શિષ્યએ ગુરુને પૂછ્યું કે- ‘ગુરુજી કોણા સાપને પાળી શકાય?’ ગુરુજીએ કહ્યું- ‘હા, એમાં કાંઈ ખાસ વાંધો ન આવે. બીજો સવાલ કર્યો કે ‘સિંહને પાળવામાં સફળતા મળી શકે?’ ગુરુજીએ કહ્યું હા મળી શકે. આગળ પૂછ્યું કે ‘ખૂની માણસને સમજુ બનાવી શકાય?’ ગુરુએ કહ્યું ખાસ વાંધો ન આવે. ‘વાંદરાને શાંત કરી શકાય?’ તો કહ્યું શક્ય છે થોડી તકલીફ પડી શકે છે. તો શિષ્ય એ પૂછ્યું તમારી દસ્તિએ જેને પાળવામાં, કેળવવામાં, શાંત રાખવામાં, કે સમજુ બનાવવામાં અતિશય તકલીફ પડે એવું કોઈ પરિબળ આ જગતમાં છે ખરુ ! ગુરુજીએ કહ્યું હા એ છે માણસની જીબ.

અનુભવી ગુરુજીની આ વાત સાંભળીને શિષ્ય સત્ય થઈ ગયો. હા ખરેખર એમ જ છે. દૂધ તપેલીમાં ભર્યું હોય તેમાં ખટાશ નાંખવાથી તે ફાટી જાય પરંતુ તેને પણ થોડો સમય તો લાગે જ. કોઈના ઘરમાં મૃત્યુ થયું હોય તો શબને ગંધાતા પણ સમય તો લાગશે જ. પરંતુ માણસના મુખમાંથી જે નીકળતા શબ્દોને લગાડતા આ બંને કરતા બહું ઓછો સમય લાગે છે.

તેથી જ આપણે જેમ પાણીને ગાળીને વાપરીએ છીએ એમ વાણીને પણ ગાળીને વાપરતા શીખી જવાની જરૂર છે. આપણા પરમ

પૂજ્ય બ્રહ્મલીન સદ્ગુરુજી કહેતા કે ‘વાણી અને વર્તન શુદ્ધ રાખવા.’

જ્યારે મનુષ્યનું મન આવેશમાં હોય અથવા લોભ કે ભયના કારણે પણ તે વાણી અસત્ય બોલતો હોય છે. આ અસત્ય વાણી બોલવાથી ઘણી વખત માણસ ઉપરથી વિશ્વાસ ઉઠી જતો હોય છે. પછી કોઈ વખત માણસ સાચી વાત કરતો હોય ત્યારે પણ સામેની વ્યક્તિ કહેશે કે, તમારી સાથે વ્યવહાર કરતાં પહેલાં મારે વિચાર કરવો પડે. આમ અસત્ય બોલવાથી માણસ વિશ્વાસ ગુમાવી બેસે છે. એટલે શબ્દો બોલતા પહેલા વિચાર કરવો જોઈએ કે અત્યારે આ શબ્દો બોલવા જેવા છે કે નહીં. રામનું નામ ઉત્તમ કહેવાય છે પરંતુ તમે કોઈકના લગ્ન પ્રસંગે ગયા હોય અને એ વખતે બોલવા લાગો કે - રામ બોલો ભાઈ રામ, તો શું થાય? એટલે સમયને ઓળખવો પડે. સમય અને સંજોગને જેવા જ પડે. એટલે સો વાતની એક જ વાત છે કે પાણીને એક જ ગરણામાંથી ગાળશું તો ચાલી જશે પણ વાણીને તો ચાર ગરણામાંથી જ ગાળવું પડશે. કારણ કે માણસને શબ્દો જ મારે અને શબ્દો જ તારે છે. તો સારી વાણી બોલતા આપણાને આપણા માતા-પિતા, વડીલો અને આપણા ગુરુજીનો પાસેથી શીખવા મળે છે માટે જ્યારે જ્યારે સંતોનો સત્ત્રસંગ મળતો હોય ત્યારે આપણા વહેવારના કામમાંથી થોડો સમય કાઢી આપણે તેમની પવિત્ર વાણીનો તેમના દિવ્ય શબ્દો શ્રવણ કરવા જોઈએ જેથી કરીને આપણે અને આપણા સંતાનો બધાને વાણીથી અને વર્તનથી કેમ બોલવું, કેવું બોલવું અને કેવું વર્તન વડીલો અને ગુરુજીનો સાથે કરવું તેનું જ્ઞાન મળે છે. સદ્ગુરુ પરમાત્મા સર્વને વાણીથી શુદ્ધ બનાવે એવી પરમ પૂજ્ય શ્રી સદ્ગુરુદેવના ચરણ કમળોમાં પ્રાર્થના.

❖ પ્રેમ અને બ્રહ્મ એક જ છે.

ॐ શ્રી સચ્ચિદાનન્દાય નમ:

પ્રમ કહો, જ્ઞાન કહો, બ્રહ્મ કહો, કૃષ્ણ કહો, રામ કહો, શંકર કહો એ સર્વ એક જ છે : નામ માત્રાનો બેદ છે. જળ કહો, વારિ કહો, પાણી કહો, સાગર કહો, રત્નાકર કહો, નદી કહો, પણ સર્વત્ર પાણી જ છે. માતા કહો, કાકી કહો, ભાબી કહો, દીકરી કહો, બહેન કહો, ગૃહિણી કહો. પણ ખી જાતિ રૂપે એક છે. નામનો બેદ છે. એમ જ બ્રહ્મ વિશે પણ સજવું. જ્ઞાનથી, બ્રહ્મની પ્રાપ્તિ થાય છે. તેમજ પ્રેમથી પણ બ્રહ્મની પ્રાપ્તિ છે. પ્રેમ અને જ્ઞાની એક જ છે. પ્રેમીથી જ્ઞાની શ્રેષ્ઠ છે. જ્ઞાનીથી પ્રેમી શ્રેષ્ઠ છે. આમાં અધિક ન્યુનતા બુધ્યી રાખવી અજ્ઞાનતાનું કાર્ય છે. કોઈ એક પ્રસંગે જ્ઞાની અને પ્રેમી અરણ્યમાં જતા હતા. તેવામાં સામો વાધ જોવામાં આવ્યો.

પ્રેમીએ કહ્યું : આપણે નાશી જઈએ. નહીં તો વાધ ખાઈ જશે? જ્ઞાનીએ કહ્યું : આપણે તો પરમાત્મા રૂપ જ છીએ. પરમાત્મા પરમાત્માનું રક્ષણ કરશે જ. પ્રેમીએ કહ્યું : ભલા માણસ? જે કાર્ય આપજાથી થઈ શકે છે તે કાર્ય માટે પરમાત્માને શ્રમ આપવો એ શું યોગ્ય છે?

પ્રેમીજન પરમાત્મામાં જે પ્રકારે એકતાર થઈ જાય છે. તેનું સ્વરૂપ નિરાળું છે. પ્રેમી અવતારી પુરુષ છે. જ્ઞાની સિદ્ધ પુરુષ છે. પ્રેમી અનેકોના સહવાસમાં આવી જળકમળવત્ત નિર્લેપ રહી અનેકોનો ઉધાર કરે છે. જ્ઞાની સિદ્ધદશામાં રહી જગતના ભયથી દૂર ભાગે છે. પ્રેમી જગતમાં રહેવા છિતાં પણ નિર્લેપ રહે છે. અને તે જ શ્રેષ્ઠ છે. પ્રેમી જે પ્રકારે પરમાત્મામાં એક તાર થઈ જાય છે. પરમાત્મસ્વરૂપ બની જાય છે. પરમાત્મામાં આત્મલીનતા થઈ જાય છે. તેની ખુલ્લીનું વર્ણન થઈ શકે તેમ નથી. જ્ઞાનીનીલીનતા જુદા જ પ્રકારની છે. જ્ઞાની જળના બુંદ-બુંદ જેવો છે. જળમાંથી નીપજી જળમાં સમાઈ વિલયને પામે છે. પ્રેમી વીણાના સુર જેવો છે. પોતે આનંદ ભોગવી બીજાને ભોગવાવે છે.

છિતા એક જ છે. માનો કે પ્રેમી તે જીવનમુક્ત છે. જ્ઞાની તે વિદેહમુક્ત છે. જ્ઞાન એજ પ્રેમ છે. પ્રેમ જ જ્ઞાન છે. જ્ઞાનથી ઉત્પન્ન થયેલો પ્રેમ સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે. પ્રેમથી ઉપજેલું જ્ઞાન જ અચળ-અટલ-અબાધ્ય રહે છે. એજ જ્ઞાનપ્રેમમાં રહેલો જ્ઞાની જીવ સર્વકાળ પરમાત્માનું સામીય ભોગવતો સાયુજ્યતાને પામે છે. આ અતિ અદ્ભુત છે. પણ સત્ય છે. એ જ દશાને પ્રાપ્ત જીવ ઈશ્વરની કૃપાથી સત્વર મુક્ત થઈ જાય છે. અજામિલ જેવા ક્ષાળ માત્રમાં પણ એ દશા પ્રાપ્ત કરી શક્યા છે. તે પ્રેમ અનન્યતાનો પ્રતાપ છે. જે પ્રેમથી અજામિલે નારયણનું ભજન કર્યું છે તેજ પ્રેમ શુદ્ધ અને સત્ય છે. જ્ઞાનીની વૃત્તિ તીવ્રતમ ઉચ્ચાભિલાષી છે. પ્રેમીનું હદ્ય-વૃત્તિ-ભાવના ઉચ્ચ અને સંસ્કારી છે.

ઉભયના આત્મમાં પરમાત્માનું શુદ્ધ જ્ઞાન અને શુદ્ધ પ્રેમ એ સમાનસચોટ જ છે. પ્રેમી અને જ્ઞાની ભૂમા-બ્રહ્મના દર્શનના અધિકારી છે. પ્રેમી પરમાત્માના સકળ દરબારગઢમાં જવાનો અધિકારી છે. જ્ઞાની દરબારનો સામંત છે. રાજ સામંત સંગે સદાજ મંત્રજા કરે છે. પોતાના હદ્યની ઉર્મિઓ તેનામાં સમાવે છે. પણ પ્રેમીનો રાજના રણવાસથી તે રાજના ગુપ્ત કાર્યમાં પણ રાજની સમીપમાં ને અંતરમાં બન્ને સ્થાનકોમાં રહી શકે છે. જ્ઞાની જ્ઞાનમાં સ્વસુખ માટે જ તલસે છે. પ્રેમી પોતાના પ્રેમપાત્રના સુખને માટે પણ તલસે છે. - પ્રેમી પોતાનું સર્વસ્વ પરમાત્માને જ જોવે છે.

વૃન્દાવનની ગોપીઓ એ જ પ્રેમનું પાત્ર હતી. શ્રીકૃષ્ણને જગતના નાથ ન જાણતા ગોપીનાથ જાણી શ્રીકૃષ્ણમય થવાથી તેઓ મુક્તિને પામી છે. એવા પ્રેમનું પાત્ર બનાવવાને તનમન-રહિત બની જવું જોઈએ. સદા ઉત્સાહી રહેવું જોઈએ. દાષ્ટ માત્રનો વિલોપ કરવો જોઈએ. દાષ્ટનો દાષ્ટમાં વિલય કરવો જોઈએ. ચિત્ત અને ચૈતન્ય. દાષ્ટ અને દષ્ય એવી નામ માત્રની ઉપાધીઓ ટળી જવી જોઈએ. બેદ મટવો જોઈએ.

ઉં શ્રી સચ્ચિદાનન્દાય નમ:

પરમ પૂજ્ય સ્વામી શ્રી ભૂમાનંદ સાગરજી મહારાજ ભીગરાડ ગામે ચાર્તુમાસ દરમિયાન કરેલ સત્સંગ કથા આધારિત પ્રવચન.

પરમ પૂજ્ય પરમ આદરણીય પ્રાતઃસ્મરણીય વિવેક વૈરાગ્ય આદિ વેદ વેદાંત સક્લ શાખ જ્ઞાન પ્રકાશક અજ્ઞાન અંધકાર વિનાશક જીવ ઈશ્વર એકૈ ભવદુઃખ વિનાશક બ્રહ્માનંદ પ્રદાયક નિત્યનિરંતર પરમ હિતકારી ભક્ત ઉદ્ધારક પરમહંસ પરિવ્રાજકાર્ય શ્રોત્રિયબ્રહ્મનિષ્ઠ અનંત શ્રી વિભૂતિ બ્રહ્મલીન સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ સદ્ગુરુ પરમાત્માના પરમપવત્રિ ચરણકમળોમાં કોટી કોટી વંદન. ઉપસ્થિત ધર્મપરાયણ ભાઈઓ તથા બહેનો અને ભક્તિમતી માતાઓ પરમ કૃપાળુ પરમાત્માએ આપણને દેવોને પણ દુર્લભ એવો મનુષ્ય જન્મ આપ્યો છે. મનુષ્ય જન્મની અંદર ભગવાને સુંદર બુદ્ધિ આપી છે. બુદ્ધિ દ્વારા આપણે ધર્મના સ્વરૂપને જાણીએ ધર્મનું ત્રીજું લક્ષણ છે દમન, તેના વિશે જાણીએ.

આપણી પાસે જે ઈન્દ્રિયો છે. એમાં એક બાબુ ઈન્દ્રિયો અને બીજી આંતર ઈન્દ્રિયો. બહારનું જ્ઞાન થાય તેને બાબુ ઈન્દ્રિયો કહેવાય છે અને અંદરનું જ્ઞાન થાય તેને આંતર ઈન્દ્રિયો કહેવાય છે. બહારની ઈન્દ્રિયો એટલે આંખથી રૂપનું જ્ઞાન થાય, કાનથી શબ્દનું જ્ઞાન થાય, ત્વચાથી સ્પર્શનું જ્ઞાન થાય, નાકથી ગંધનું જ્ઞાન થાય, છબિથી રસનું જ્ઞાન થાય છે. આંતર ઈન્દ્રિયો એટલે મન. મનથી આખા શરીરમાં કયાં દુઃખાવો થાય તેની મનને ખબર પડે છે. માથું દુઃખે, પગ દુઃખે, પેટમાં દુઃખે તો મનને ખબર પડે છે. ડોકટરો મોટા મોટા ઓપરેશન કરે તો મનને બેભાન કરી દે છે. જ્યારે મનને બેભાન કરે છે ત્યારે ઓપરેશન થઈ શકે છે. જ્યારે દવાનો પાવર ઉત્તરી જાય છે ત્યારે દુઃખાવો શરૂ થઈ જાય છે. જ્યારે

મન બેભાન અવસ્થામાં હોય ત્યારે મનને ખબર પડતી નથી. મનને કહેવાય છે આંતર ઈન્દ્રિય.

ભગવાન કહે છે તમારું મન જ્યાં જાય છે. ત્યાંથી પાછું વાળો. કોઈનું મન છોકરાઓ પાસે પહોંચે ગયું હશે તો કોઈકનું મન કાલે બહારગામ જવાનું છે અને આ કામ કરવાનું હોય તેમાં મન હોય છે. મન ક્યારેય શાંતિથી બેસતું નથી. દોડધામ કરતું રહે છે. વળી, મનની ગતિ પ્લેન કે રોકેટની ગતિ જેવી નથી. છતાં પણ તમારે અમેરિકા જવું હોય તો જ્યારે યાદ કરો ત્યારે પહોંચાડી દે છે. એક સેકન્ડમાં પહોંચે જાઉ કે કોઈ ટ્રાફિક ન આવે કે કોઈ વાતાવરણનો બંધ બારણામાં હોય લોક કરી દીધો હોય તો પણ મન પહોંચે જાય. આ મન છે તેને ભગવાન કહે છે વિષયોમાંથી પાછું વાળો અને મારી અંદર લગાવો. ભગવાન કહે છે મને બહારના પદાર્થની એટલી જરૂર નથી. તમારે સુખી થવું હોય તો તમારું મન મને સૌંપો. ગીતામાં ભગવાને કહ્યું છે-

“મનમાન ભવ મહુકતો મધ્યાજુ માં નમસ્કુરા।

મામેયેષ્યસિ યુક્તિવૈવમાત્માનં મતપરાયણઃ॥”

મારી અંદર તમે મનને લગાવો. મારા ભક્ત બનો. મારી પૂજા કરો. મારી ભક્તિ કરો, તો મને જ પ્રાપ્ત થશો. એમાં કોઈ શંકા નથી.

“મર્યેવ મન આધિત્ય મથિ બુદ્ધિં નિવેશાય ।

નિવસિષ્યસિ મર્યેવ અતા ઊર્ધ્વ ન સંશાયઃ ॥”

બારમો અધ્યાય ભક્તિયોગનો બતાવો છે. તમે મારામાં મન લગાવો. તો મારા લોકને જ પ્રાપ્ત થશો. પાછું ન આવવું પડે તે મારું પરમધામ છે. પછી જન્મ મરણ કે સંસારમાં પાછું આવવું નહિ પડે, તો મનને જ્યાં જ્યાં જાય છે, ત્યાંથી પાછું વાળો. મન આપણું ગુલામ છે કે મનના આપણે ગુલામ છીએ. મન આપણું નોકર છે કે આપણે મનના નોકર છીએ.

એક રાજા હતો તેમણે બધા રાજાને જીતી લીધાં

એટલે તેને બધા રાજા સર્વજીત રાજા કરીને બોલાવે. પણ તેની માતા હતી તે રાજમાતા કોઈ દિવસ સર્વજીત કહીને ન બોલાવે. એક દિવસ તે જમવા બેટા. ત્યારે પેલો રાજા રાજમાતાને કહે છે કે - 'હે માતા મેં સર્વને જીતી લીધા છીતાં તમે મને સર્વજીત કર્મે કહેતા નથી. એનું કારણ શું?' જો બેટા તે તારા બહારના શત્રુને જીત્યા છે પણ અંદરના શત્રુ જે તારું મન છે. તેને તે જીત્યું નથી. તો તું મનનો ગુલામ છે. તો હું તને કેમ સર્વજીત કહીને બોલાવી શકું. તને ભગવાને કેટલું આયું છે. તો પણ તું કહે છે હું હું પેલા રાજાને જતું. હું ઓલા રાજાને જતું. જે મન કહે છે તે તું કરવા લાગે છે. તો મન તારું માલિક છે કે તું મનનો માલિક છે. તે રાજા બુદ્ધિશાળી હતો અને તે જ દિવસથી તેણે મનને જીતવાના પ્રયત્નો શરૂ કર્યા. ત્યારે રાજાને કહ્યું હવે તું સર્વજીત છો. હવે તને સંસારની કોઈ કામના નથી. એટલે આપણે જ્યાં સુધી મનને જતશું નહિ ત્યાં સુધી આપણે મનના ગુલામ છીએ. આપણને જેમ નચાવે તેમ નાચીએ છીએ. તો જ્યાં સુધી મનના ગુલામ છીએ ત્યાં સુધી આ જીવ ભગવાનનું ભજન કરી શકતો નથી. ધર્મનું પાલન કરી શકતો નથી. ભુક્તિ મુક્તિ મેળવવી શકતા નથી. એ મન છે. આ મન જીવને જન્મ-મરણના ચકમાં ભટકાવે છે.

જેનું મન જીતેલું છે. એ જ આ સંસારથી છૂટીને જન્મ-મરણથી મુક્ત થઈ શકે છે. તેથી ભગવાન કહે છે તમારું મન તમે જતો, મનને તમે સજા કરો, કાળને યાદ રાખો કે મારા માથા ઉપર કાળ છે, જે આપણને ક્યાં લઈ જશે તેની ખબર નથી. પેલા ઉંદરને આપણે પાંજરામાં કંઈક ખાવાનું નાખીએ તો પાંજરામાં નાની એવી બારી હોય તો પણ તેમાં કેટલા ઉંદર અંદર આવી જાય અને બારી બંધ થઈ જાય. સવારે જોઈએ તો પાંજરું ઉંદરથી ભરાઈ ગયું હોય. ગામની બહાર મૂકી આવે તો એક દિવસ એક ભાઈ કહે કે ઉંદર ઘરમાં આવે જ નહિ તેવું કરવું છે.

ઉંદર ઘરમાં ન આવે તેના માટે શું કરવું જોઈએ? બીજા ભાઈ કહે એક બિલાડી ઘરમાં રાખો એટલે બીજે દિવસે પાંજરામાં ઉંદરને પૂરીને બિલાડી પાસે મૂકી દો અને પછી પાંજરાની બારી ખોલી દો તો એક પણ ઉંદર બહાર નથી નીકળતો કારણ કે સામે બિલાડી છે. બહાર નીકળે તો બિલાડી ખાય જાય એટલે તેને બીક છે. મારો કાળ બિલાડી છે. તમારું મન ઉંદર જેવું છે. જગતના પદાર્થમાં દોડદોડ કરે છે. તમે તેને સ્થિર કરવા માટે કાળરૂપી બિલાડી બતાવો. તો ત્રણરૂપે મનને વાળો. (૧) સમજે તો સમજાવો કે ભગવાન સાચા છે. બીજું બધું ખોઢું છે. (૨) તો ન સમજે તો સજા કરો. (૩) ન સમજે તો કાળને યાદ કરાવો કે મારા માથા ઉપર કાળ છે. મારો શાસ બહાર જાય છે તે શાસ અંદર આવશે કે નહિ તેની ખબર નથી. આપણું મન ભગવાનમાં ન લાગે તો માથે કાળ છે તેવું સમજને ભગવાનમાં મન રાખો એટલે ભગવાન કહે છે તમારું મન સમજને પાછું વાળો. અર્જુનને ભગવાને કહ્યું હતું કે તું મન મારામાં રાખીશ અને યુદ્ધ કરીશ તો સુખી થઈશ અને યુદ્ધ જીતીશ. તો આપણે ભુક્તિ અને મુક્તિ મેળવવી હોય તો ધર્મનું પાલન કરવું જોઈએ.

॥ શ્રદ્ધાંજલી ॥

ગામ દડવા, તા. ઉમરાળા સ્વ. અશોકભાઈ કાનજીભાઈ માંગુકીયા (ઉમર વર્ષ ૫૬) સંવત ૨૦૭૩ ભાદરવા સુદ-ચોથ તા. ૨૫-૮-'૧૭ ને શુક્રવારના રોજ માધવ શરણ પામેલ છે. સદ્ગુરુ ભગવાન સ્વર્ગસ્થના જીવાત્માને પરમ શાંતિ આપે.

શ્રી માધવ પરિવાર વતી વેદ રહસ્ય કમિટિ શ્રદ્ધાંજલી અર્પે છે.

॥ શ્રદ્ધાંજલી ॥

ગામ ડંબાળીયા, (હાલ-ભાવનગર) સ્વ. ખોડીદાસભાઈ મોહનભાઈ મોષાપરા (ઉમર વર્ષ ૬૨) સંવત ૨૦૭૩ ભાદરવા-વદ ભારસ તા. ૧૭-૮-'૧૭ ને રવિવારના રોજ માધવ શરણ પામેલ છે. સદ્ગુરુ ભગવાન સ્વર્ગસ્થના જીવાત્માને પરમ શાંતિ આપે.

શ્રી માધવ પરિવાર વતી વેદ રહસ્ય કમિટિ શ્રદ્ધાંજલી અર્પે છે.

અખંડ જીવન જ્યોત પદ્યાત્રા ભાવનગર થી પીપળીયા

પરમ પૂજ્ય પ્રાતઃ સ્મરણીય શ્રીમત્પરમહંસ પરિત્રાજકાચાર્ય શ્રોત્રિય બ્રહ્મનિષ્ઠ માધવપીઠાધીશ્વર શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેશ્વર સ્વામીશ્રી જગદીશાનંદ સાગરજી મહારાજ વેદાન્તાચાર્ય શ્રીની પ્રેરણા થી ભાવનગર થી પીપળીયા ધામ સુધીની પદ્યાત્રા. સંવત ૨૦૭૪ કારતક સુદુ-દશમ સોમવાર તા. ૩૦-૧૦-૨૦૧૭ ના રોજ રાત્રે ૧૧ કલાકે શિવોહંનગર શ્રી માધવાનંદ આશ્રમ ભાવનગરથી પદ્યાત્રા પ્રસ્થાન થશે અને અગિયારસને મંગળવાર તા. ૩૧-૧૦-૧૭ના શુભ દિવસે સવારે પદ્યાત્રા પીપળીયાધામ પહોંચશે. પ. પૂ. શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેશ્વર સ્વામીજી મહારાજશ્રી તા. ૩૦-૧૦-૨૦૧૭ ને સોમવારે સાંજે પીપળીયા પધારશે.

પ્રશ્ન : નવા વર્ષમાં શું કરીશું? જવાબ : પદ્યાત્રા કરીશું સદ્ગુરુ ભગવાનના દર્શન કરવા જઈશું.

પ્રશ્ન : ભગવાનના દર્શન કરવા ક્યાં જઈશું?

જવાબ : પીપળીયા ધામમાં અખંડ જીવન જ્યોત છે. જ્યાં આપણા સદ્ગુરુ ભગવાન સાક્ષાત બિરાજમાન છે અને સર્વની મનોકામના પૂર્ણ કરે છે ત્યાં જઈશું. પ.પૂ. શ્રીમત્પરમહંસ પરિત્રાજકાચાર્ય શ્રોત્રિય બ્રહ્મનિષ્ઠ અન્તંત શ્રી વિભૂષિત સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ સર્વસેવકના હૃદય સમ્રાટ સર્વ સેવકના હૃદયમાં પ્રેમ મૂર્તિ રૂપે બિરાજમાન સદ્ગુરુ ભગવાન મહામંડલેશ્વર સ્વામી શ્રી અખંડાનંદસાગરજી મહારાજશ્રીની પરમ પવિત્ર અને પાવનકારી જન્મભૂમિ છે. એવા પીપળીયા ધામના આંગણે અખંડ જીવન જ્યોત સ્વરૂપે બિરાજમાન છે. ત્યાં નવા વર્ષના આશીર્વાદ મેળવવા અમો પદ્યાત્રામાં ખૂબ ઉત્સાહ અન પ્રેમથી, શ્રદ્ધા ભક્તિ સાથે જઈશું. તો આ પ્રસંગે અગિયારસના ઉત્સવમાં પીપળીયા ધામમાં અખંડ જીવન જ્યોત મંદિર દર્શનનો લાભ લેવા આપ સર્વ સેવક ભાઈ-બહેનોને પદ્યાત્રામાં જોડાવવા આ યાત્રાના આયોજક વી. ડી. પટેલ (અધેવાડાવાળા)નું પ્રેમપૂર્વક હાર્દિક આમંત્રણ છે. તો અવશ્ય પધારશો.

પ્રિતમ દાસજી કહે છે કે : સંત સન્મુખ થયામાં સુખ છે ઘણું, ફળ ડગલે ડગલે યશ તણું.

નોંધ : દર મહિનાની સુદુ અગિયારસના શુભ દિવસે અખંડ જીવન જ્યોતમાં બિરાજતા સદ્ગુરુ ભગવાનના દર્શન કરવા ભાવિક ભક્તો પીપળીયા ધામમાં આવે છે. સર્વ યાત્રીઓ માટે ભોજનની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવેલ છે.

તો આ પદ્યાત્રામાં વધુ ને વધુ જોડાવા ભાઈ-બહેનો-બાળકોએ લાભ લેવા પધારશો.

પ.પુ.શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેશ્વર સ્વામી
શ્રી અખંડાનંદસાગરજી મહારાજશ્રી

નિગમ કલ્યાણોળિં ફલં શુક્રમુખાદમૃતદવ સંચુતમં ।
પિલત ભાગવતં રસમાલં મુહુરહોરસિકા ભૂષિ ભાવુકાઃ ॥

વક્તાશ્રી : પ.પૂજય શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેશ્વર
સ્વામીશ્રી જગદીશાનંદ સાગરજી મહારાજ

શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહ જ્ઞાનયજ્ઞ

અનંત કોટી બ્લાંડ નાયક શ્રી સચિયદાનંદ ભગવાનની અસીમ કૃપાથી પરમ પૂજય પ્રગાટ બ્લાસ્ટરપ શ્રોત્રિય બ્લાનિષ્ઠ શ્રીમત્પરમહંસ પરિવાજકાચાર્ય શ્રી ૧૦૦૮ સ્વામી શ્રી માધવાનંદજી મહારાજની કૃપાદ્રષ્ટિથી તેમજ પરમ પૂજય પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રોત્રિય બ્લાનિષ્ઠ શ્રીમત્પરમહંસ પરિવાજકાચાર્ય સચિયદાનંદ સ્વરૂપ પ્રગાટ ભગવાન શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેશ્વર સ્વામી શ્રી અખંડાનંદ સાગરજી મહારાજ વેદાન્તાચાર્યશ્રીના આશીર્વાદ (સત્સંગ)થી પવિત્ર ભૂમિ એવા અમદાવાદ (પલક પાર્ક)ના આંગાણે સંવત ૨૦૭૪ના કારતક સુદ જને સોમવાર તા. ૨૩-૧૦-૨૦૧૭ના શુલ દિવસે ભક્તિ વિરક્તિ ભગવત્પલોધના અદ્ભૂત જ્ઞાનયજ્ઞનું સુંદર આચ્યોજન કરવાનું અમને સદ્ભાગ્ય સાંપદયુ છે.

વ્યાસપીઠ પર બિરાજશે

પરમ પૂજય પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રોત્રિય બ્લાનિષ્ઠ શ્રીમત્પરમહંસ પરિવાજકાચાર્ય શ્રી માધવપીઠાધીશ્વર શ્રી ૧૦૦૮ મહામંડલેશ્વર સ્વામી શ્રી જગદીશાનંદ સાગરજી મહારાજ વેદાન્તાચાર્યશ્રી કરુણાનીમૂર્તિ, જ્ઞાનસ્વરૂપ સહનશક્તિની મૂર્તિ સમા, અમારા માધવ પરિવારના લાડીલા એવા પ્રગાટ ભગવાનશ્રી વ્યાસપીઠ પર બિરાજુ કર્મ, ભક્તિ અને જ્ઞાનથી ભરપૂર શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહ જ્ઞાનયજ્ઞના અમૃતમય વાણીનું રક્ષપાન કરાવશે તો આ પાવન વાતાવરણમાં સહભાગી થવા જીવ - જગત - જગદીશનો સંબંધ સમજાય અને જીવન સચિયદાનંદમય બને જત્તમ-મરણાના ફેરા થી છૂટાય તેવી કામના સાથે દિવ્ય મંગળમય અવસર પર જ્ઞાનગંગાનો લાભ લેવા આપ સૌને ભવરોગ વિનાશી ભાગવત કથામાં પદ્ધારો તેવું અમારા મોટેરીયા પરિવારનું નિમંત્રણ છે.

શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહ જ્ઞાનયજ્ઞમાં સંત મહાત્માઓ પણ પદ્ધારશે અને દર્શન સત્સંગનો લાભ આપશે ઘરના કામો છોડી અચૂક લાભ લેવો.

● ● ● ॥ કથાના અલોકિક પાવન પ્રસંગો ॥ ● ● ●

પોથીયાગ્ના સ્થળ : તા. ૨૩/૧૦/૨૦૧૭ને સોમવારે સવારે ૮.૧૫ કલાકે અમારા ધરેથી નીકળી કથા સ્થળ જશે.

કથા પ્રારંભ : કારતક સુદ ચોથ સોમવાર તા. ૨૩/૧૦/૨૦૧૭ને સવારે ૧૦.૩૦ કલાકે

શ્રી કૃપા જન્માસ્તક્રિયા : કારતક સુદ સાતમ શુક્રવાર તા. ૨૭/૧૦/૨૦૧૭ સાંજે ૫ કલાકે.

કથા પૂર્ણાંત્રિણિ : કારતક સુદ દિનામ રખિયાર તા. ૨૮/૧૦/૨૦૧૭ને સવારે ૧૧.૩૦ કલાકે.

શ્રી ગુરુગીતાનો પાઠ : દરરોજ સવારે ૬.૦૦ કલાકે પ. પૂ. મહામંડલેશ્વર સ્વામીજી મહારાજશ્રીના સાનિદ્ધયમાં થશે.

કથાનો સમય : સવારે ૬ થી ૧૧.૩૦ - બપોરે ૩ થી ૫

નાસ્તો : સવારે ૭.૦૦ કલાકે. મહાપ્રસાદ : દરરોજ બપોરે ૧૨.૦૦ કલાકે તેમજ દરરોજ સાંજે ૭.૦૦ કલાકે.

કથા સ્થળ : ૩૬, પલકપાર્ક ની બાજુમાં, વાસુકાનાન ફલેટની પાછળ, નિએયિનગર ગરનાળાની બહાર,
ઔડા ગાર્ડનની બાજુમાં, ખુલ્લા પ્લોટમાં, ઘાટલોડિયા, અમદાવાદ - ૩૮૨૪૬૧

નિમંત્રક : શ્રી દશરથભાઈ સોમભાઈ પટેલ - શ્રીમતી વિદ્યાનેન દશરથભાઈ પટેલ ધર્મેશભાઈ - ૮૮૨૫૪૨૬૪૬૩
વિદ્યાનેન - ૯૮૨૮૨૫૦૬૦૬૭, દશરથભાઈ - ૯૮૨૪૨૩૧૮૫૦ નિલકંઠભાઈ - ૯૮૨૮૦૮૬૪૬૫

સત્સંગ અમાચાર

પૂ.પૂ. સ્વામીશ્રી હરિહરાનંદ સાગરજી મહારાજનો કાર્યક્રમ

- તા. ૧૭-૧૦-૧૭ સુધી હરિદ્વાર રોકાશે. ■ તા. ૧૮-૧૦-૧૭ વડોદરા પધારશે
- તા. ૨૦-૧૦-૧૭ પાલડી પધારશે. ■ તા. ૨૧-૧૦-૧૭ પીપરીયા પધારશે.
- તા. ૨૧-૧૦-૧૭ બપોર પછી નવા નાવડા પધારશે.

શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહ જ્ઞાનયજ્ઞ

- પોથીયાત્રા : કારતક સુદ - ગ્રીજ, રવિવાર તા. ૨૨-૧૦-૨૦૧૭ સવારે ૬.૦૦ કલાકે.
- કથા પ્રારંભ : કારતક સુદ - ગ્રીજ, રવિવાર તા. ૨૨-૧૦-૨૦૧૭ સવારે ૧૧.૩૦ કલાકે.
- કૃષ્ણ જન્મોત્સવ : કારતક સુદ - પાંચમ ને બુધવાર તા. ૨૫-૧૦-૨૦૧૭ સાજે ૫.૦૦ કલાકે.
- કથા સમય : સવારે ૮.૩૦ થી ૧૧.૩૦ કલાક. બપોરે ૪.૦૦ થી ૬.૦૦ કલાકે.
- કથા પૂર્ણાંહૂતિ : કારતક સુદ - આઠમ ને શનિવાર તા. ૨૮-૧૦-૨૦૧૭ સાજે ૫.૦૦ કલાકે.
- કથા સ્થળ : શ્રીમાધવધામ, મુ. નવા નાવડા, તા. બરવાળા, જિ. બોટાદ.
- ભોજન પ્રસાદ : દરરોજ બપોરે ૧૨:૦૦ કલાકે. અંદર આનંદ પ્રસાદ ગૃહ.
- નિમંત્રક : શ્રી વશરામભાઈ મોહનભાઈ સવાણી તથા શ્રી વલ્લભભાઈ મોહનભાઈ સવાણી તથા શ્રી જાદવભાઈ મોહનભાઈ સવાણી તથા સવાણી પરિવારના જ્ય સચ્ચિદાનંદ
- સંપર્ક : ૯૮૭૪૩ ૪૧૬૦૦, ૯૮૮૨૧ ૯૨૧૩૦, ૯૮૯૮૮ ૭૦૦૮૫
- તા. ૨૮-૧૦-૧૭ અમદાવાદ પધારશે. ■ તા. ૨૮-૧૦-૧૭ બપોર પછી પાલડી પધારશે.
- તા. ૨-૧-૧-૧૭ થી ૧૩-૧-૧-૧૭ સુધી ભાવનગર શ્રી માધવાનંદ આશ્રમ, કાળીયાબીડ.

કિર્તન

નંદુબા કાઈ ઉત્તમકુળના દીકરી જો.
સોળ વરસના નંદુ બા થયા.
લીલાપુરથી આવ્યા નંદુબાના આણા જો
નંદાબાના સસરા આવ્યા તેડવા.
નંદુ બાએ મનથી કર્યો વિચારજો,
બ્રહ્મ સત્ય ને જગત મિથ્યા છે.
નંદુબાને નોતા સાસરના કોડ જો
ઝંખના હતી રે માધવાનંદની
નંદુબાએ પિતાના વચન પાણ્યા જો.
સાસરિયે આવવાનું મનમાં નક્કી કર્યું.
નંદુબા કાય લીલાપુર આવ્યા જો.
લીલાના ઝાડ નીચે બેસી ગયા.
સચ્ચિદાનંદ માધવાનંદની ભક્તિ લાગી જો.
આઠ આઠ દિવસ નંદુબાનાં વહી ગયા.

રીનાબેન મુંજાણી (ભાવનગર)

નંદુ બાની ઉગ્ર ભક્તિ જોઈ જો
શસુર પક્ષના હૈયા પીગળી ગયા
શસુર પક્ષે મનથી કર્યો વિચાર જો
દિકરીને પીયર પાછા મુકી આવો.
ગુરુ પ્રતાપે બોલ્યાં નંદુબા જો
ગુરુજી મળવાથી બેડો પાર છે.
માધવાનંદે મનથી નક્કી કર્યું જો.
આરે જીવ હવે પૂર્ણ થયો.
નંદુબાને પૂર્ણ વૈરાગ્ય થયા જો.
લીંબડી ગામે ગુરુજી પદ્ધાર્યા.
નંદુબાએ સમાધી લીધી જો.
બોગાવા નદીના કાંઠે સમાધી શોલ્બી રહી
નંદુબાએ જગતમાં પરચા પુર્યા જો
જ્ઞાન અને ભક્તિ સર્વે શ્રેષ્ઠ છે.

**પ.પુ. મહંત સ્વામીશ્રી પ્રકાશાનંદ ગિરિજી મહારાજ વેદાન્તાચાર્યનો કાર્યક્રમ
શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહ જ્ઞાનયણ (પાલડી) ૪૪૫**

- કથા પ્રારંભ : કારતક સુદ-એકમ બેસતુ વર્ષ, શુક્રવાર તા. ૨૦-૧૦-૨૦૧૭.
- કૃષ્ણ જન્મોત્સવ : કારતક સુદ-ચોથ ને મંગળવાર તા. ૨૪-૧૦-૨૦૧૭.
- કથા સમય : સવારે ૮.૩૦ થી ૧૨.૩૦ કલાક.
- કથા પૂર્ણાહૂતિ : કારતક સુદ-૪૮ ને ગુરુવાર તા. ૨૬-૧૦-૨૦૧૭
- કથા સ્થળ : શ્રીમાધવાનંદ આશ્રમ, મુ. પાલડી, તા. શિહોર, જિ. ભાવનગર.
- આયોજક : શ્રી મહિલા મંડળ, પાલડી.
- સંપર્ક : વલભભાઈ એલ. સુતરીયા - મો. ૮૮૨૪૫૯ ૬૩૭૪૩ ■ કેશુભાઈ એલ. ભરોડિયા - મો. ૮૮૨૪૫૯ ૫૮૨૫૪
■ જીણાભાઈ બી. ભરોડિયા - મો. ૮૮૨૪૫૭ ૫૬૭૬૪ ૪૮૪૮૭

શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહ જ્ઞાનયણ (વિરમગામ) ૪૪૬

- કથા પ્રારંભ : કારતક સુદ - નોમ, રવિવાર તા. ૨૮-૧૦-૨૦૧૭.
- કૃષ્ણ જન્મોત્સવ : કારતક સુદ-તેરસ ને ગુરુવાર તા. ૨-૧૧-૨૦૧૭.
- કથા સમય : બપોરે ૧.૩૦ થી ૫.૩૦ કલાક.
- કથા પૂર્ણાહૂતિ : કારતક સુદ- પૂનમ ને શનિવાર તા. ૪-૧૧-૨૦૧૭
- કથા સ્થળ : સિદ્ધનાથ મહાદેવ મંદિરની વાડી, ઓર્થોપેટિક હોસ્પિટલની પાસે, માંડલ રોડ, મુ. વિરમગામ.
- આયોજક : ત્રિકમભાઈ સવજીભાઈ કળથિયા તથા વલભભાઈ ભવાનભાઈ કળથિયા તથા શૈલેષભાઈ કાન્તિભાઈ કળથિયા તથા અતુલભાઈ ત્રિકમભાઈ કળથિયા
- સંપર્ક : ૮૮૨૪૪ ૧૦૬૮૬, ૮૮૦૮૪ ૩૫૬૮૪

શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહ જ્ઞાનયણ (કંથારિયા) ૪૪૭

- કથા પ્રારંભ : કારતક વદ - ચોથ, મંગળવાર તા. ૭-૧૧-૨૦૧૭.
- કૃષ્ણ જન્મોત્સવ : કારતક વદ - આઠમ ને શનિવાર તા. ૧૧-૧૧-૨૦૧૭.
- કથા પૂર્ણાહૂતિ : કારતક સુદ- દસમ ને સોમવાર તા. ૧૩-૧૧-૨૦૧૭
- કથા સ્થળ : શ્રીમાધવાનંદ આશ્રમ, મુ. કંથારિયા, તા. આંકલાવ, જિ. આણંદ.
- આયોજક : શ્રી સચ્ચિદાનંદ સેવક

--: દરેક સેવક ભાઈઓ બહેનોને ખાસ સુચના :-

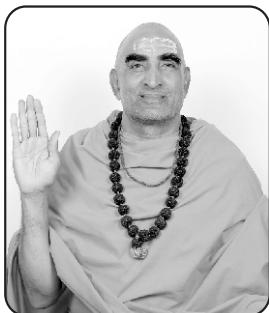
ચાણોદ શ્રી માધવાનંદ આશ્રમાં આવતાં પહેલાં આગાલા દિવસે ઓફીસનો સંપર્ક ફરજિયાત કરવાનો રહેશે. ફોન. ૦૨૬૬૩-૨૩૩૩૬૨ મો. ૮૮૨૪૧૨૦૬૨૧

સત્સંગ અમાચાર

પરમ પૂજય મહામંડલેશ્વર સ્વામીજી મહારાજશ્રીનો કાર્યક્રમ

- તા. ૬-૧૦-૨૦૧૭ સુરત થી ચાણોદ પધારશે.
- તા. ૮-૧૦-૨૦૧૭ ચાણોદ થી સુધર આંતરરાષ્ટ્રીય શ્રી માધવાનંદ આશ્રમ પધારશે.
- તા. ૯-૧૦-૨૦૧૭ સુધર થી ઓજરાળા પધારશે.
- તા. ૧૧-૧૦-૨૦૧૭ સાંજે સુધર પધારશે.
- તા. ૧૬-૧૦-૨૦૧૭ સવારે આકર્ષ પધારશે.
- તા. ૧૮-૧૦-૨૦૧૭ સાંજે પીપરીયા પધારશે.
- તા. ૧૯-૧૦-૨૦૧૭ દિવાળી મહોત્સવ પીપરીયા ગામમાં ધામધૂમથી ઉજવાશે.
- તા. ૨૦-૧૦-૨૦૧૭ પીપરીયા ગામમાં - નૂતન વર્ષ - ૨૦૭૫.
- તા. ૨૧-૧૦-૨૦૧૭ પીપરીયામાં બાબુભાઈ લાલજીભાઈ બોઘરા પરિવાર તરફથી નિર્માણ થયેલ ગામ દરવાજાનું ઉદ્ઘાટન પ.પૂ. મહામંડલેશ્વર શ્રી ૧૦૦૮ સ્વામીશ્રી જગદીશાનંદ સાગરજી મહારાજના વરદ હસ્તે થશે.
- તા. ૨૧-૧૦-૨૦૧૭ બપોર પછી સુધર આંતરરાષ્ટ્રીય શ્રી માધવાનંદ આશ્રમમાં પધારશે.
- તા. ૨૨-૧૦-૨૦૧૭ શ્રીમદ્ભાગવત સપ્તાહ ધાટલોડીયા, પલક સોસાયટી, અમદાવાદમાં પધારશે.
- તા. ૨૩-૧૦-૨૦૧૭ શ્રીમદ્ભાગવત સપ્તાહ જ્ઞાનયજ્ઞનો પ્રારંભ.
- તા. ૨૭-૧૦-૨૦૧૭ શ્રી કૃષ્ણ જન્મોત્સવ સાંજે ૫:૦૦ કલાકે.
- તા. ૨૮-૧૦-૨૦૧૭ કથાની પૂર્ણાઙ્ગૂહિતિ બપોરે ૧૨:૦૦ કલાકે.
- તા. ૩૦-૧૦-૨૦૧૭ પીપળીયા (સ્વામીના) પધારશે.
- તા. ૧-૧૧-૨૦૧૭ પીપળીયાથી સવારેનીકળી ચાણોદ પધારશે.

પ.પૂ. મહામંડલેશ્વર શ્રી ૧૦૦૮ સ્વામીશ્રી જગદીશાનંદ સાગરજી મહારાજશ્રીએ આપેલ આશીર્વાદ

સર્વે સેવકોને દિવાળીના શુભ આશીર્વાદ. નૂતન વર્ષ સર્વે ભક્તોને પોતાનું જીવન સત્યં શિવં અને સુંદરં બને. પરમાત્મા સર્વેના શરીર સ્વસ્થ બનાવે નિરોગી રાખે ભૌતિક સંપત્તિથી સુખી બનાવે અને બુદ્ધિમાં આત્મજ્ઞાન દૃઢ કરાવે અને જીવન સફળ બને એવા શુભ આશીર્વાદ સાથે સર્વેને જ્ય સચ્ચિદાનંદ.

પ.પૂ. સ્વામી શ્રી જગદીશાનંદ સાગર

તા. ૦૯-૧૭ થી ૧૦-૬-૧૭ સુધી લોનાવાલા તથા ઓંબીવેલી મુકામે
પ.પુ. શ્રી ૧૦૦૮ મહામંદ્રશાર સ્વામી શ્રી જગદ્દીશાનંદ સાગરજ મહારાજ વેદાતાચાર્ય તેમણે ભક્તગાથ

ઓંબીવેલી

લોનાવાલા

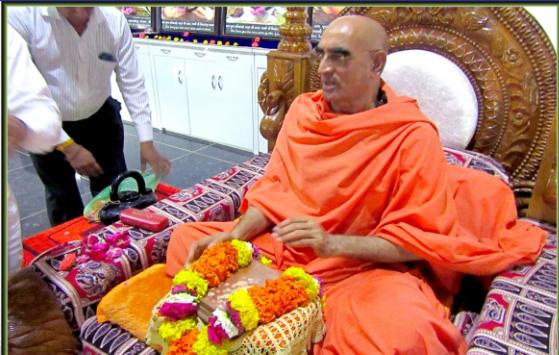
લોનાવાલા

ઓંબીવેલી

Printed Book

REGISTERED UNDER RNI NO. GUJ.GUJ/2000/2499
LICENCE VALID UP TO 31/12/2019
POSTRAL REGI. NO. SRT-771/2017-19
POSTED AT SURAT RMS ON 5th OF EVERY MONTH

ભાદરવા સુદ-પૂનમને બુધવાર તા. ૬-૮-૧૭ના શુભ દિવસે પ.પૂ. શ્રી ૧૦૦૮ મહામંદલેશ્વર સ્વામી શ્રી જગદીશાનંદ સાગરજી મહારાજ વેદાંતાચાર્યશ્રીનું સુરત મુકામે ચાતુર્માસની તેમજ શ્રીમદ્ ભાગવત મહાપુરાણની પૂર્ણાંહુતિ કરીને આપતા શુભ આશીર્વાદ

BOOK POST

પૃષ્ઠ ૨૪

If Not Delivered Please Return To :-

: મુખ્ય કાર્યાલય :
શ્રી સચ્ચિદાનંદ સેવક મંડળ
“વેદ રહસ્ય કાર્યાલય”
શ્રી માધવાનંદ આશ્રમ, ઉદયનગર-૧,
કટારગામ રોડ, સુરત-૩૮૫ ૦૦૪.
ફોન નં.: - ૦૨૬૧ ૨૫૩૪૬૧૦

Published by Laxmanbhai Jerambhai Sonani on behalf of Sachchidanand Sevak Mandal Printed by Ishvarbhai Dhanjibhai Golakiya at Parth Print Point, 1-Basement, Shreeji Awas, Mangadh Chowk, Mini Bazar, Varachha, Surat (Gujarat) and Published from Sachchidanand Sevak Mandal, Madhvanad Ashram, Uday Nagar Society-1, Katargam Road, Surat. Editor- Devrajbhai Valjibhai Vaghasiya.

Price per Copy Rs. 50/-